

OUR LIFE

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Грудень

10

December

1972

НАШЕ ЖИТТЯ

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXIX. ГРУДЕНЬ Ч. 10

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня

Редакторка — Уляна Любович

Склад Редакційної Колегії
буде поданий пізнішеЛистування й передплату висилати
на адресу:4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304Річна передплата в ЗСА і Канаді
від січня 1970 ..... \$6.00
Піврічна передплата \$3.00
Річна передплата в Англії .. 2 ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції .. 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 60 центів

З М І С Т :	стор.
Василь Барка: Різдвяна ніч	1
Нова Радість Стала	1
Л. Бурачинська: За новий образ громадянки	2
Василь Стефаник: Давня мелодія	3
О. Грабович: Музей і зберігання української культури	4
І. Львівська: Вічножіноче на кар- тинах Ека	6
Зоя Когут: Е. Козаків присвячую	7
Е. Головка: Лист із Вашингтону	8
О. К.: Що важливе, а що важли- віше	9
Б. Цимбалістий: Замість відштов- хувати — притягати	10
З листів до Редакції	11
Нові книжки. Градуантки	12
Вісті з Централі	13
Наші світлички	14
Хроніка Округ (Ньюарк)	15
СФУЖО	21
Наше харчування: Л. Гриців:	
Обід у печі	24
Українська вишивка	25
Our Life	26
Нашим малютам	29
М. Жижка: Топсі	
Зміст Н. Ж. за 1972 рік	31

На обгортці:

Різьба М. Черешньовського
Дитячко спить

OUR LIFE

VOL. XXIX DECEMBER No. 10

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304Subscription in the United States
of America \$6.00 per year, half year
\$3.00. Subscription in Canada \$6.00
per year, half year \$3.00. Subscrip-
tion in England 2 pound sterling
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 20 fr. per year.Second Class Postage, Paid at
Philadelphia, Pa.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, EnglandUkrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
c/o No. 7 887 93 de Paris
26. rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5
Rumfordstr. 21

On the Front Page:

M. Cheresnowsky: The Infant sleeps

Календарець СУА

3. грудня — Вечір пам'яті Богдана
Лепкого — 82 Відділ СУА на
Бронксі
- 9 і 10 грудня — З'їзд голов Окр.
Рад — Централія СУА у Філя-
дельфії
10. грудня — Різдвяна Зустріч —
28 Відділ СУА в Ньюарку
- 10 до 17 грудня — Різдвяний Базар
— 64 Відділ СУА Нью Йорк
- 16 грудня — Вечір у пошану Митро-
полита Андрея Шептицького —
64 Відділ СУА Нью Йорк

Виховні матеріали

ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі СУА за
надісланням 2 дол.Леся Храплива: Родинний дім і гро-
мадські установиЛада Прокоп: Учителька в сучасній
дошкільній установіОлена Климишин: Українське дошкіл-
ля — сучасний стан і організацій-
на схемаІрина Тарнавська: Виховання дитини
дошкільного вікуІванна Гілевич: Виховний ідеал укра-
їнської матеріЛеоніда Вертипорох: Відповідальність
української матері за молоде по-
колінняЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

НАЙКРАЩИМ ПОДАРУНКОМ
ДЛЯ НАШОЇ ДИТИНИ

будуть

дитячі книжечки:

СНІЖИНКИ	75 ц.
СНІГОВА БАБА	50 ц.
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ	50 ц.
СРІБНА ЗІРКА	50 ц.
ОСІННЄ ЛИСТЯ	50 ц.

під редакцією Марії Юркевич

Замовляти в Централі СУА

ВАСИЛЬ БАРКА

РІЗДВЯНА НІЧ

В печері, не домівлі! — наодинці,
сиділи тесля з жінкою (чужинці —
країв своїх, серед злорік).
Були ж самі наізреченно раді,
що і вони у городській громаді,
як другі, проживуть свій вік.
Народин ждали. В ясла, чисті й зладні,
солома внесена, де при ограді —
до скелі тулиться ягня.
Хрещата зірка світить, аж жаріє,
предвісниця терпінь: тобі, Маріє,
терпінь як матері, і дня
предвісниця, що здавна людство мріє
в огні кривавому і тьмі, і зріє
для всеочишень, воскресінь
своїх. Це — мати змучена: півночі
у болях, і старі слова пророчі
вже справдились. Як тиха тінь,
підвівшись, мовчки споглядала очі,
дрібненькі пальці гладила діточі...
і зріс і освятився враз
їй серця цвіт; голубила щасливо
всміхалася до сина. В світі ж диво:
відкриті небеса зорять,
і яснокрилий хор, матусю-діво,
від них приходячи, навик правдиво
сповіщує про хату-храм.

Із збірки „Лірник“

Нова Радість Стала

Різдвяні Свята, Новий Рік, Щедрий Вечір! Із цими зимовими святами пов'язані були різні традиційні звичаї, переважно дуже старовинні, передавані з покоління у покоління. Деякі із цих звичаїв були питсмі тільки окремим дільницям України. Мали, наприклад, свої звичаї гуцули чи бойки, були окремі звичаї на Полтавщині чи Херсонщині. Але є такі, які зв'язані із святкуванням народин Божого сина в цілій Україні, у всіх її закутинах. Це ті, які впливають із релігійно-побутового змісту цього свята. Говорять вони, що це свято любови, з'єднання. По всій Україні засідали до спільної вечері всі члени родини, залишаючи вільне місце для тих, хто відійшов у вічність, як теж для тих, хто прибути не може, хто відділений від родин просторами, морями, горами. Під час вечері наша пам'ять, наші думки, спогади заповнюють ці порожні місця дорогими нам особами. Теж звичай ділитися стравами чи просфорою, ходити з колядою — все це такі звичаєві церемоніяли, які підкреслюють об'єднання, любов, взаємну доброзичливість. Навіть худібку у цю ніч відідував хазяїн. Вірували що у Різдвяну ніч і вона говорить людським голосом. І хоч багато звичаїв, які були обов'язуючими на Рідних землях — тут скорочуються до найменшого, то все таки про основний звичай взаємної любови й об'єднання ми забути не можемо у цій хвилині, коли на небі засяє перша зірка. Не даймо йому потонути у повені модерних рекламних світел, що заливають америкаєські міста ще довго перед першою зіркою, ані у повені дарунків, що можуть затопити всякий духовий зміст цього свята любови.

У цьому святочному настрої звертаємося і ми до всіх наших співробітників, дописувачів, членів Головної Управи, членів Окружних Рад, Управ Відділів та членок СУА, які стільки труду вложили і вкладають у справу піддержки для „Нашого Життя“, до всіх передплатниць і читачок та всіх людей доброї волі, із вдячністю та щирими бажаннями Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Редакція і Адміністрація „НАШОГО ЖИТТЯ“

З Головної Управи СУА

ІЗ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

в і т а е м о

голову СФУЖО п-ні Стефанію Савчук, почесну голову СУА п-ні Олену Лотоцьку, Головну Управу СУА, Управи Окружних Рад, Відділів та все членство СУА.

Гарячий привіт шлемо посестрам-українкам поза залізну заслону, які переживають тепер хвилю суворих переслідувань. Зокрема згадуємо у своїх молитвах тих, що за тюремними ґратами зустрічають Різдво Христове. Нехай Дитятко Ісус додасть їм сили перетривати це лихоліття!

Вітаємо з Різдвам Христовим і Новим Роком усе наше громадянство.

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

За новий образ громадянки

Лідія Бурчинська

У цьогочасному віці технічного поступу існує багато машин чи посібників, що відновлюють рухи чи коливання. Маємо знаряддя для мірення сили вітру чи води, винаходи, що перевіряють рухи землі. Але досі не винайдено сейсмографу, що міг би відмічувати силу й унапрямлєність організованого життя. А варто було б зловити цей ритм і його закони.

Коли б такий громадський „сейсмограф“ приложити до шляху Союзу Українок Америки, то напевне не було б у ньому великих потрясєнь. Молодеча енергія перших наших поселєнок горіла рівним полум'ям у перших двох із половиною десятиках років. А коли з бігом часу вона дещо послабла, то на допомогу їй прийшов молодший елемент із нової хвилі еміграції. Він впливався повільно, може надто повільно в давні рами організації. Та затє не було потрясєнь, що їх прикосить із собою така передача. Вже зудар поколінь потрясає організацією, а що ж говорити про людей різних середовищ і ментальности.

Різко можна бачити ту справу. Дехто вважає це певним мінусом, воліючи революційні форми поступу, що прискорюють усякий суспільний процес. Але таке „революційне“ темпо потрясає організацією до основ. На рідних землях, де ми були міцно закорінені у

грунті, такі потрясєння не шкодили. А на новому поселєнні вони сильно відбиваються на шляху і праці кожної організації.

А що можна сказати про те, коли настає багато складніший момент у житті організації, — а саме — зміна настанови її членства. Не маю тут на думці переміни цілей чи програми організації. Вони залишаються ті самі. Але виростає вимога більшої віри в себе і свою мету. А разом із тим більша увага для власної програми, скріплення організаційної дисципліни, почуття гордості на власні осяги, зрозуміння свого властивого місця у громаді.

Цє все переживаємо тепер на терені СУА. Багатьма прикладами можна доказати, що наше членство не знайшло ще справжньої настанови до цілей і завдань своєї організації. Ми свідомі того, що воно її любить і добре в ній почувается. Коли б так не було, то ми не мали б 111 Відділів і 5,000 членства. Але рівночасно те членство ставить на перше місце потреби своєї громади, а щойно потім бере до уваги прямування власної організації. Недавня статистика пожертв наших Відділів виказала в 1971 р. 13,862 дол. пожертв на різні цілі, а тільки 13,306 дол. на потреби власної організації. А мова цифр найбільше переконлива!

Нелегко буде перебороти цю на-

станову Союзянки! Цє вимагатиме великої віри у свою справу, уважного підходу і громадського визуміння. Бо ж у виборі нового шляху, нової настанови треба перебороти самих себе. Треба виректися давнього образу жертвенної жінки-працівниці, що готова на кожен поклик своєї громади. Тієї жінки-працівниці, що хоч загально шанована, всеж не має належного становища в громаді і не має впливу на її рішення.

Створімо інший образ жінки у нашій громаді! Свідомої української громадянки, що перебирає на себе певні ділянки праці і за них всеціло відповідає. Вона повинна бути творчою, а не допоміжною силою. У такій роботі й відповідальності вона зможе вирости і вложити ще більш цінний вклад у нашу спільноту.

Така українська громадянка теж може включатися в загальногромадські акції. Але тільки тоді, коли обслужить і виконає питомі їй завдання.

І в цілому наше суспільство виграє на тому. Може деякі ділянки нашої громадської дії втратять цей допоміжний чинник, що переводив для них грошові збірки або виконував іншу допоміжну роботу. Але затє прибуде нам творчого елементу і будуть розбудовані нові великі діочини.

НОВЕЛЯ

Я з сестрою у білих сорочках сиділи на печі. Мама, ще дуже молода, чекала на братів. Її біломержані рукави радуються, що покривають її міцне тіло.

— Діти, як прийдуть братя, то не пустуйте, а тихонько сидіть, там на горні є медівники і цукор. Беріть собі кілька хочете, лиш будьте чемні.

Небавом перед вікнами ми почули скрегіт великих чобіт на морозі. Гураган давньої мелодії вирвався з дужих грудей. Іде коляда про лицаря, як йому дорікає його вірний кінь:

— Продаш ти мене, згадаш ти мене...

— І оповідає той кінь своєму лицареві, з яких то побоїв він його виніс: і з половецького, і з турецького, і з московського.

Рефрен української історії мужньо звучав у того коня:

— За мнов гармати, як грім гриміли...

Тих гармат я збоювся та засунувся назад на піч. Але з жалю за конем я розплакався, а Марія казала: „Ти все дурний“. За це дістала від мене попід ребра і сама зачала ревіти.

Мама ледве нас успокоїла.

Увійшли братя до хати, на столі стояли колачі такі великі, як вони. Колядують мамі, колядують Марії, а за мною на печі все гармати, як грім, гримлять і я гину побачити того коня, бо то був кінь інший, як оці наші, що тягають плуг.

— Брате Семене, то ще ми ще заколдуємо твому хлопцеві.

— Прошу, панове братя.

**Ой, рано-рано пан Василь устав,
При першій свічці личенько вмивав,
При другій свічці суконьки вбирив,
При третій свічці коника сідлав.**

Я чув себе вже в сідлі і твердо постановив ніколи свого коня не продавати.

— Ходи декувати братям.

Взяв мене на свої руки, і я цілу-

вав кожного з них у залізну руку. Як заплату, я діставав від кожного грейцарів, а як моя долоня вже не могла змістити кілька грейцарів, то моя мама забирала їх у червону хустку.

Мені від цілування аж губи спухли, та я таки всіх доцілував, а тато заніс мене на піч.

Я щасливий заснув, з кулачка розгубив братні гроші, а гармати, як грім, гримлять досьогодні за мною.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

вітаємо Головну Управу СУА, Окружну Раду в Нью Йорку і редакцію „Нашого Життя“ традиційним

Христос Раждається!

та бажаємо сил і витривалости до дальшої праці для закріплення наших цілей.

82 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК

НАША ПОЖЕРТВА

Розуміючи значення і потребу свого власного журналу наш Відділ і цього року, разом із святочними побажаннями пересилає 100 дол. як Різдвяний дар на Запасовий Фонд Н. Ж. Других 100 дол. на ту ціль долучає Видавничу Комісію з розпродажі платівки „Послухайте, діти“. Отже разом від Відділу складаємо 200 дол.

Управа 82 Відділу СУА
Бронкс, Н. Й.

МУЗЕЙ І ЗБЕРІГАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Сторінки „Нашого Життя“ не раз уже були присвячені справам Музею. В останньому півріччі зайшли зміни та події, які надали цій проблемі ще більшої актуальності. Ці зміни — це не тільки цілковита реорганізація Музею, але теж події, які відбувалися рівнобіжно до цієї реорганізації. Маю на думці заснування Товариств Прихильників Музею, що постали у Бостоні і Нью Йорку, а тепер організуються у Філадельфії. Зайвим здається повторяти, що тепер стала пекучою потребою реалізація українського акредитованого музею, у розумінні широкого центру для дослідів, інформації та освіти.

Українська культура знаходиться тепер у критичному положенні. З одної сторони, явне нищення і провінціалізація в Радянській Україні, а з другої, спад зацікавлення на еміграції, особливо серед молоді. Цьому треба якомога швидше запобігти. Тут слід підкреслити, що наше жіноцтво відіграло немалу роль в процесі рятування нашої культурної спадщини.

Подібне діялося в Америці, де саме жіночі організації не раз започатковували постання музеїв. Наприклад у 1959 р. Mt. Vernon Ladies Association перебрало посади Джорджа Вашингтона і зорганізувало там загально відомий тепер музей. Теж поодинокі жінки дали свій вклад у такі дії як, наприклад, J. Watson Webb, яка зорганізувала Музей Американської Історії на відкритій площі в Shelburne, Vt., або Isabella Steward Gardner, якої ім'я носить музей у Бостоні. Таких прикладів можна б подати багато.

Дуже подібно було з нашою музейною збіркою. Велику кількість експонатів закупив Союз Українок Америки у 1933 році після виставки „Століття поступу“ („Century of Progress“) в Шикаго, а збірка розрослася завдяки дарам приватних жертводавців. Тепер вона нараховує біля 900 предметів, в тому багато рідкісних та цінних.

Праця над упорядкуванням збірки була дуже цікава, але трудна

і вимагала великого вкладу труду та праці. Приміщення, в якому довелося працювати, не було вповні пригоже для такого роду завдання. Мале приміщення утруднювало міряння і сортування предметів.

Багато часу треба було на ідентифікацію і збирання річового матеріалу для кожного предмету зокрема. Тепер предмети мають більш-менш повну документацію: інформації щодо місця і часу походження техніки виробу, докладні фахові описи декоративних мотивів, бібліографію і т.п. Предмети тривко понумеровані згідно з міжнародною музейною системою. Упорядкування збірки забрало мені чотири місяці інтенсив-

ної праці (на місці, в Нью Йорку), а тепер уже другий місяць працюю над каталогом, який буде скомплектований до січня 1973 р.

Тепер продовжується праця над фотографуванням експонатів як для потреб каталогу, так для репродукцій цікавіших предметів на поштові картки чи до пізніших альбомних видань. Дальші праці будуть поступати в міру потреби.

Наша збірка в теперішньому стані найкраще репрезентує терен західньої і північно-західньої України. Небагато предметів із центральних земель, не говорячи вже про східні окраїни, які майже зовсім не репрезентовані. Видається мені, що головним фактором такої ситуації були політичні

Гуцульська керамічна плесканка роб. П. Цвілик
Із Музейної Збірки США

Hutzul ceramic flask by P. Cwilyk

умовини. Далеко легше було вивести перед і в часі 2-ої світової війни різні предмети із західної України, ніж з центральних чи східних теренів.

Із західних земель маємо в збірці цікаві, тепер рідкісні, керамічні вироби, а теж вироби з дерева, металю, шкіри. Окреме місце мають тут також тканини, вишивки, ткані запаски, пояси, спідниці, верети, настільники, вишивані сорочки чоловічі і жіночі.

Із кераміки найцікавіші авторизовані лебанки, посуда, тарілки, кахлі, свічкики виробу славних майстрів із Косова, Пістиня, таких як П. Ксшак, К Возняк, подружжя Павлина і Григорій Цвілики. Їхні вироби — це продовження традиції старших керамічних осередків XIX сторіччя, створених Бахматюком, Кошаком та ін. Однак декоративні мотиви на цій кераміці далеко старші. Дуже подібну орнаментуку стрічаємо на турецькій кераміці XVI ст. або навіть раніше на перській.

Неменше цікаві вироби з дерева, з огляду на композицію взору і техніку виконання, при чому орнамент є майже виключно геометричний. І так стрічаємо тут старослов'янські, індоєвропейського походження символи сонця, свастики, а теж популярні на кавказьких і турецьких килимах XVIII і раннього XIX вв. такі форми, як ромби із закривленими гаками (на верхку і по боках фігури), які з турецького газивають Магі-ку-гос.

Техніка виконання тих дерев'яних виробів незвичайно майстерна (інтарсія, і інкрустація). Тепер дуже незугарно наслідувана в Україні.

Металеві вироби, особливо жіночі прикраси, сьогодні не мають уже продовження, а походять із раннього періоду, тобто першої половини XIX ст., коли поставали допіру перші осередки народного металевого виробництва. Маємо тут дуже цінні нашійники-хрести з 1823 і 1850 рр., а теж інші, трохи пізніші, вироби (кінець XIX св.), як жіночі намиста, люльки і т. п., вироблені з кольорових металів, напр. найзільберу і мосяжу.

Тканини і частини одягу становлять найчисленнішу групу експонатів у збірці. Вирізняються не

Гуцульські металеві нашійні хрести „згарда“ (Власність У. Любович)
Hutzul necklace with crosses „Zgarda”

тільки знаменитою технікою ткання, різномодністю способу вишивання, але теж і цікавими зображеннями. Наприклад, деякі жіночі сорочки з Буковини в багатьох випадках мають геометричну уставку із старослов'янською розетою (символ, який охороняв від зла), або теж іншими формами, про які була вже згадка вище, як сонце, свастика, натомість вздовж рукава (від уставки до маншету) старинну, популярну в багатьох культурах, форму „дерева життя“. Цей взір зберігся (можливо, емігрував і повернувся знову) впродовж кількох десятиліть, бо правдиве розуміння його значення в народній традиції давно зникло. Неменш архаїчні форми має весільне печиво: коровай, чи перелієць з Полтави, прибрані малими пташками (курками), які в старинній Греції були символами родючости. Таких прикладів можна б знайти багато. У збірці є теж кілька дуже вартісних декоративних рушників із Кролівця, Сумської області, тканих перебірною технікою, з мотивами двоголових орлів, які, як твердять деякі історики мистецтва, є візантійського походження. Інші містерні рушники й убори голови походять із Поділля, Покуття, Буковини — вирізняються трудною, прецизною підніжковою технікою ткання, яка дає ефект світлотіней. Тканини, так майстерно зроблені могли б сміло конкурувати з виробами славних міських майстрів, які продадукували свої вироби для потреб двору.

Маючи стільки вартісних предметів у збірці, думаю, що не трудно було б зацікавити спеціалістів та ширшу нашу і чужу публіку, особливо тепер, коли буде можливим давати професійні інформації і матеріали. Незвичайно важливим є доповнити збірку, з одної сторони предметами з народного мистецтва, так щоб вона репрезентувала всі землі України, а з другої сторони експонатами, які дали б можливість створення історичної збірки матеріалів, які відносяться до культури українських емігрантів в Америці. В цьому випадку, як і в попередньому, поміч жіночих організацій може бути незвичайно корисна.

Музей повинен стати теж широким осередком з одної сторони освітнім (виклади для дорослих і молоді з різних ділянок української культури, видавання публікацій, альбомів, поштових карток), а з другої сторони осередком інформації для американських спеціалістів, зацікавлених нашою культурою, що збирають матеріали до власних публікацій. Музей повинен узяти на себе функції інтервенції у випадках викривлених, помилкових інформацій, які часто находимо в чужих публікаціях, щоб не повторювалися прикрі для нас ситуації, де нашу культуру деформують, спихають на маргінес, або просто ігнорують, напр., у таких виданнях, як „Костюм оф де Іст“ або „Юропєн Фольклєор“ чи видання Лайф „Рашіян Кукін“, де наші писанки прикрашають обкладинку цієї книжки, або на со-

(Закінчення на обкладинці)

ВІЧНОЖІНОЧЕ НА КАРТИНАХ ЕКА

ІВАННА ЛЬВІВСЬКА

З нагоди 70-річчя Едварда Козака

Кровю свого наболілого серця описали долю й долю української жінки найбільші мистці нашого слова: Т. Шевченко, М. Вовчок, І. Франко, Л. Українка, В. Стефаник, Б. Лепкий і інші, — а маестро Едвард Козак продовж 50 років своєї мистецької творчості

невтомно зображує на своїх численних картинах українське жіноцтво серед різноманітних обставин життя: при праці (жниці, пряхи та при інших заняттях сільських газдинь), в горю і смутку — на могилах своїх найближчих, при прашанні з милим, козаком чи стрільцем, на весіллі і на ярмарку, на дозвіллі, в буйному танку, чи як співає пісень, що їх уклало переважно наше жіноцтво. „Пісня і праця — дві великі сили“ — писав великий земляк Ека, Іван Франко, — і Еко залюбки вичарує жіноцтво в піснях і при різноманітній праці. Майже на кожній картині Ека бачимо жінки, оту „кращу частину“ українського народу. Своєю багатобарованою мистецькою душею і творчою інтуїцією Еко зумів вірно відтворити широку панорама жіночого життя-буття в багатьох його проявах, що свідчить про рідкий дар бистої обсервації й пам'ять. На кожній із своїх щорічних мистецьких виставок у Гантері та в інших наших осередках Еко присвячує багато уваги жіночій тематиці. Якже багато в його картинах отої вічножі-

ночої туги за щастям, поетичності, грації, нерозгаданого чару, глибокого смутку й журби, то знов стихійної радості в буйному танку, тихого щастя, сподівання й очікування кращої долі. Можна сміло сказати, що всі наші великі мистці, починаючи від давних іконописців, присвячували багато уваги жіночій тематиці, — однак Еко мабуть таки найбільше.

Хоч уже близько 30 років, як він мусів залишити рідні землі, — то він не перестає вичарозувати на своїх унікальних картинах омріяний український світ, що в ньому перше місце займає українська жінка. Якби хтось міг зібрати кольорові знімки з усіх картин Ека з жіночою тематикою, та видати їх окремим альбомом, — то це була б дуже велика й високочартісна книга! Якби хтось з наших мистецтвознавців опрацював таку тему, що це був би цінний вклад у мистецтвознавство, як теж і в дослідження ролі жінки в образотворчому мистецтві.

Еко продовж 50 років своєї творчості перейшов значну еволюцію, а завжди далше невтомно вичарує жіночі постаті то з

Едвард Козак   Привіт Україні
Edward Kozak   Greetings to Ukraine

княжії, то козацької доби, наше сільське жіноцтво на тлі сільського побуту й Карпат. Коли добре вдивитися і вдуматися в жіночі по-статі на картинах Ека, то мається враження, що все, що найкраще в українському народі, він втілює у свої численні жіночі типи, що від-зеркалюють з одної сторони оту невсипущу працю українського жіноцтва, — від досвітку до піз-ної ночі, — а з другої сторони світ краси, мистецтва — танки, пісні, вишивкарство, народне мис-тецтво все те, чим пишається ці-ла Україна.

Ілюстрації Ека до українських пісень, народніх, козацьких, стрі-лецьких та упівських мають у со-бі стільки унікального чару, гу-мору й серця, що їх годі описати, — їх треба бачити!

За те, що Еко у своїй багато-гранній мистецькій творчості по-ставив українське жіноцтво на та-кому високому п'єдесталі, втілює в нього все, що найкраще в україн-ському народі — належить йому з приводу його славного ювілею 70-річчя та 50-річчя мистецької діяльності не тільки найсердечні-ша подяка і признання.

Зоя Когут

Едвардові Козакові присвячую

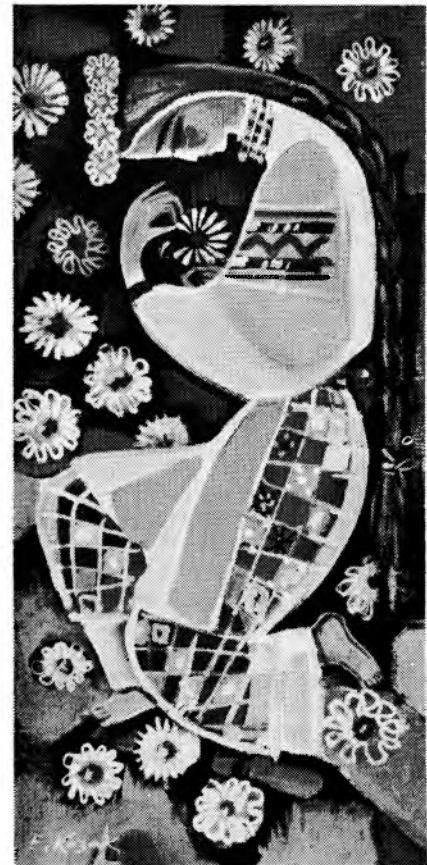
Як могла ця пахадна нація,
З'ойкана, заплакана, гірка,
Породити твір такої грації,
Як талант Едварда Козака.

Усміхом, чудесно-заколюченим,
Оживає в нього кожний „штрих“,
Й витискає з уст скитальсько-
[змучених,
Свіжий, задикуватий сміх!

Чи ж не можна раптом тут повірити,
Стерши смуток помахом руки,
Що не є ми аж такі вже сироти,
Доки в нас існують — Козаки!

Мелборн, Австралія, 1968.

Едвард Козак „Любить не любить“
Edward Kozak
He loves me, loves me not

Усміхніться

НА ВИСТАВЦІ „ЖІНОЧОГО ПЕРА“

На виставці „Жіночого пера“ про-пала книжка. Письменниця принесла інший примірник.

Чергова на виставці: Але ж пані! Ми не вимагаємо, щоб ви дарували нам ще один примірник!

Письменниця: Я знаю, але візьміть. Мені приємно, що хтось украв мою книжку.

***

РОЗМОВА НА ПЛЯЖІ

Жінка (до свого чоловіка ревниво): Що це ти фліртуєш з усіма жінками?!

Чоловік Яке „фліртуєш“? Ти ж на-віть на пляжі призначила сходи-ни Гургка Книголюбів, то ж вони, шука-ючи тебе, не дають мені спокійно пляжувати!

(Підслухала Оса)

Едвард Козак
Княжна
Edward Kozak:
Princess

Дорогі!

Це мій перший лист до Вас із Вашингтону, і тому хочу Вам перш за все сказати дещо про місто, в якому тепер знаходжуся — бо так воно вже є, що фізичні обставини до великої міри зумовлюють спосіб думання, і впливають на стиль життя, на працю, і на психічний стан.

Вашіngтон — я маю на думці його центральну дільницю, в тому самому зрозумінні, як мешканці Нью Йорку, говорячи про Нью Йорк, мають на думці самий тільки Менгетен — має для мене більш ніж будьяке інше американське місто — європейський характер. Можливо це тому, що вулиці широкі, а будівлі по їх боках монументальні та статочні, подібно як у столицях Європи. Всюди багато дерев, численні фонтанни, а тут і там у закутках маленькі „кишенькові“ парки — пристановище для голубів, бомів, і влітку під час обідової перерви для урядових працівників.

Ада Люїз Гакстабл, архітектурний критик Нью Йорк Таймсу, раз писала, що поодинокі елементи Вашингтону, його архітектура, плян, розташування — цілком пересічні і нічим незамітні. Однак коли взяти до уваги цілість, то дерева, парки, і якась випадкова естетичність зв'язують ці елементи в гармонійне і непересічно привабливе місто.

Той „європейський“ характер міста, про який згадую, можливо полягає не тільки в зовнішньому вигляді, обширності і монументальності Вашингтону, не в тому, що завжди видно багато неба, але й у тих дрібницях, що дають специфічне забарвлення буденному житті в даній місцевості. Наприклад, на рогах вулиць і перед урядовими будинками майже в кожну пору року продаються квіти. В крамницях, у музеях, на концертах прерізні мови, що кожний приймає як цілком самозрозуміле. Проходжі на вулицях пересічно гарно і дбайливо зодягнуті. І так як і в європейських містах, впадають в очі обвішані фотоапаратами,

на вигляд трохи втомлені, трохи збуджені туристи.

Місця, що їх туристи відвідують, є невід'ємною частиною істоти Вашингтону. Шпилем цих туристичних атракцій — і вашіngтонських монументів — є, очевидно, пам'ятник Джорджові Вашингтонові. Довкола цієї єгипетської голки поставлені лавки, і в літі вони завжди заповнені масами людей, які поволі пересуваються з місця на місце, все ближче до своєї мети: вінди, яка знесе їх на вершок пам'ятника, і міста. Навколо мають прапори, музика голосно грає знайомі і підбадьорливі пісні, поліцаї в спеціальних мальовничих капелюхах додають кольоритності. Настрій піднесений і патріотичний.

Але в рівній лінії на схід і на захід від цього шпилю є два монументи, які, на мою думку, властиво втілюють значення Вашингтону, як столиці Америки. На східньому боці великого зеленого майдану, серединою якого є пам'ятник Вашингтонові, біліє класично-грецький пам'ятник президентові Лінкольнові. Сам пам'ятник гарний, могутній і величавий, але ще могутнішими є почування, що їх він викликає. Чи слушно чи ні, наводяться думки про все те, що сильне і правдиве в традиції цієї країни. Про звільнення кріпаків, про можливість навіть найбіднішому і найскромнішому чоловікові стати президентом держави, про тріумф державницьких ідеалів над сепаратистськими тенденціями і місцевими лояльностями під час Громадської Війни. Але знаходять також думки про безсенсовне насильство, яке також питоме американській традиції і яке кипить під плесом американського життя, і жертвами якого впали чотири президенти — серед них Лінкольн.

Це — з одного боку шпилю пам'ятника Вашингтонові. З другого боку майдану, на схід, на горі стоїть відомий всім своєю архітектурою будинок Конгресу. Тут є справжній центр Вашингтону і

серце країни. Так як пам'ятник Лінкольнові є пам'ятником минулому, пам'ятником епосі будівництва американської держави, так Конгрес втілює тривалий процес розвитку, поступу, усучаснення державного і соціального устрою цієї країни. Він свідчить про те, що не зважаючи на свою щораз більшу комплексність, на всі хиби, помилки, людські слабости і фальшиві кроки — демократична, республіканська система функціонує справно.

Раніше я згадувала, що у Вашингтоні багато неба. Це можна завдячувати тому, що існує закон, згідно з яким, жодний будинок в самому місті не може перевищувати висоти Конгресового будинку. Отже і в переносному і в дослівному зрозумінні, Конгрес залишається найвищим пунктом Вашингтону.

Про інші аспекти міста і життя в ньому — іншим разом.

Здоров'я щиро
Евгенія Головка

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаю

ЦЕНТРАЛЮ СУА
РЕДАКТОРКУ „НАШОГО ЖИТТЯ“
ПРЕСОВІ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛІВ
і ВСІХ ПОСЕСТЕР СОЮЗЯНОК

МАРІЯ БАРАГУРА

Пресова референтка

64 Відділу, Нью Йорк

ЩО ВАЖЛИВЕ, А ЩО ВАЖЛИВІШЕ

Зима — це здається для усіх жінок а зокрема матерей і господинь найважча пора року. Бо ж цей період вимагає від них дуже багато: і подарунків для „всіх і вся“, і прибрання хати, приймання гостей а то і придбання нових туалет на домашні чи загальні вечірки й балі.

Ніде правди діти українське жіноцтво старається постійно усіми силами піднести свій життєвий стандарт і дорівняти своєму оточенні й це найкраще можна завважити саме у цьому святковому, зимовому часі. А жінки таки надають загальний тон і від них залежить, що саме поставлять вони на першому місці, що буде менше важливе а що непотрібне у життєвій скалі важливостей. І так воно буває не лише у цьому святковому сезоні — але завжди, особливо коли йдеться про наголошення духових або матеріальних цінностей — чи погодження одних із другими.

Це останнє нажаль дуже важко досягнути — а може просто важко в щоденному крутіжєві зайняти думати й плянувати з прицілом на дальше майбутнє. І тому саме матеріальні надбання часто стоять на гачій листі важностей так високо. Ми видаємо у зимовому часі десятки доларів на різні подарунки, ще більше на прийняття чи забави, а ще більше на деб'юти, весілля й туалети. Гроші пливають на це все якомсь легко, а нам здається, що ми не маємо можливості нічого змінити тому, що так само поступають наші рідні, приятелі, знайомі, тому, що інакше не годиться, не „випадає“. Хто обмежить скількість подарунків для своїх дітей, коли інші цього не роблять, хто відмовить запрошенню на весілля чи баль, коли інші ідуть, хто не буде робити прийняття, коли треба „віддати гостину“ знайомим?

А тимчасом грошей меншає як і меншають заробітки при загальній девальюації гроша і безробітті.

Може тому треба нам усім жінкам рівночасно саме тепер, саме у цьому святковому часі зробити

границю між тим, що справді важливе у нашому житті а що не є так важливим...

Немає здається матері для якої б діти не стояли на першому місці. Як українські матері дбають про своїх дітей а зокрема молоді матері спостерігаємо на кожному кроці; чи це школа, чи пластові зайняття, чи наука музики або танцю, чи це виступ, придбання стрів або підготовка до табору, — українська дівтора виплекана, випещена й убрана якнайкраще.

Матері довгі години проводять придумуючи подарунки, імпрези, виступи, чекаючи на дітей, підготовляючи до деклямації, балету чи музичного попису. Вони шукають за українським середовищем, за вивченням української мови і звичаїв, за українськими однолітками для забави для своїх дітей. А все ж у своїй запопадливості забувають часом про найважніший чинник для вдержання дітей при українстві — а це про писане слово, про українські дитячі та молодечі журнали й книжки.

Ми є сьогодні у цьому щасливому положенні, що маємо в діяспорі українські журнали для дитячого і молодечого віку й це на високому рівені — але замість допомогати їм та їх піддержувати —

українська спільнота ставиться до них щораз більше байдуже. І ось нпр. зі здивуванням довідуємося, що далеко не усе пластове новачтво передплачує свій журнал „Готуйсь“ а інші дитячі журнали вдержуються завдяки іншим допомагам а не своїм читачам. Не краще є із молодечими журналами, яких число читачів ніяк не зростає.

Коли недавно ми на журналістичному з'їзді слухали про темне майбутнє української преси — ми мимоволі думали про цих наймолодших читачів від яких залежить майбутнє цілої української преси. Якщо вони не звикнуть до читання свого дитячого журналу **тепер** — не буде кому і для кого писати по українськи за 10-20 років. Привчити дітей до цього можуть лише матері та лише вони можуть здавати собі справу з важливості і потреби українських молодечих журналів у кожній українській хаті; тимбільше що і „Готуйсь“ і „Юнак“ і „Веселка“ і „Крилаті“ редаговані так, що зацікавляють кожну українську дитину. Коли матері цього незрозуміють — скоро не буде взагалі таких журналів.

Так хотілося б, щоб у цьому святковому часі, коли на листі важливих видатків та справ кожної із нас стоїть так багато, кожна українська мати поставила на першому місці передплату українського журналу для своїх дітей. Як неспівмірно малий цей видаток кількох доларів в порівнанні із усіми іншими а як важливий для майбутнього української спільноти!

Христос Раждається!

Найщиріші побажання з нагоди Різдва Христового з Нового Року

пересилає

Головній Управі, всім Округним Радам і всім членкам
Союзу Українок Америки й їх родинам

99 ВІДДІЛ СУА У ВОТЕРВЛІТІ, Н. Й.

Доля Кушнір, секретарка
Іванка Бучак, скарбник

Люба Мокій, голова
Феня Кошикар, заступниця

Анна Базар, Богданна Бережанська, Леся Боднар, Анастасія Драбик, Агата Качмар, Іванна Когут, Емілія Коцур, Дарка Мокій, Стефа Нарольська, Галина Пелех, Галина Поліщук, Ольга Сенета, Марійка Скалій, Доля Шевчук, Катерина Ярушевська

В цьому короткому коментарі мова буде про чужинок (не-американок) заміжніх за українцями. Як я міг переконатися з особистих розмов із кількома з них — усі вони нарікали на неприхильну, а то й ворожу настанову з боку українських жінок. За їх словами, деякі українські жінки дають їм відчуття, що вони не бажані серед нас. Напр., одна з них, хоч не знає української мови, привозила щосуботи своїх дітей до українознавчої школи. Аж одного дня одна з учительок запитала, чому вона привозить тих дітей, які не є повними українцями, не знають мови і т. п. Інша чужинка нарікала, що на прийняттях в українських родинах вона почувалася чужо й ізольовано: всі говорять по-українськи і рідко хто підійде, щоб із нею порозмовляти трохи довше, а не лиш обмінятися трафаретним „як мається?“.

Мені довелося пізнати одного талановитого американського студента, якого батько є українського походження, а мати італійського. Вони послали його до української цілоденної школи протягом сімох років. Тепер цей студент говорить, що сім років його відвідування української школи — було суцільним неприємним пережиттям, про яке він не хоче й думати. Річ у тому, що — за його словами — учні й батьки дискримінували тих дітей, яких матері не були українками. „У висліді — каже він — нас кільканадцять дітей півукраїнського походження, як меншість, були ізольовані від решти, що нас трактувала, як меншевартних“. Це було причиною, чому батьки перенесли його на восьмому році з української школи до американської.

Годі дивуватися дітям: відомо, діти можуть бути дуже жорстокі, зокрема супроти тих, що слабші і чимсь відрізняються від більшості. Нас дивує однак, де були вчителі й батьки, що цього не бачили? Чому вони не присвятили окремої уваги саме дітям півукраїнського походження, не допомогли їм інтегруватися в життя школи й української дітвори. Через таке занедбання ми втратили, в цьому випадку, дуже здібну й обдаровану мистецьким талантом людину. Він нерадко хоче себе ідентифікувати з україн-

ством, бо така ідентифікація нагадує йому всі ці прикросі, що він зазнав протягом семи років в українській школі.

Можна б висувати різні спроби інтерпретувати таку поведінку зокрема українських жінок до чужинок. Можливо, що це вияв якоїсь неусвідомленої біологічної нехиті чи заздрости проти тих, що зуміли притягнути, „забрати“, чоловіків їхнього племені. Це був би вияв тієї самої заздрости і ривалізації, яка проявляється в пересадній критичності до одягів, поведінки інших жінок, про що існує багато анекдот. Можливо, що це теж вияв оборонної настанови загроженої етнічної групи, яка реагує вороже до кожного, що вириває когось з її рядів. Вкінці така поведінка свідчила б про брак товариської культури. Бо чейже господині дому, запрошуючи чужинок, повинні б подбати, щоб хтось з їхніх гостей „опікувався“ ними, на те, щоб вони не почувалися осамітнено й ізольовано.

Якби воно не було, українські жінки тратять нагоду придбати нових членів для нашої спільноти. В. Липинський дуже критикував цю тенденцію українців — виключати від українства всіх тих, що культурою і побутом відрізнялися „від народу“. Він глузував із таких „чисткарів“, які дійдуть до того, що українцями вважатиметься тільки тих, чий прізвища кінчатимуться на „-енко“ або на „-ук“. Вправді Липинський думав про відсування від українства родової аристократії, що часто говорила не-українською мовою, була іншої релігії і вела інший стиль життя. Ця сама тенденція відсувати від українства, хто не відповідає в сто відсотках нашим уявленням про українськість чи патріотизм, мабуть, проявляється і в описаному ворожому ставленні до чужинок, заміжніх за українцями та до їхніх дітей.

Державні народи звичайно старуються поширювати, а не звужувати свій стан посідання, не гребуючи навіть методами залякування, підкупства чи підступу. Поляки змушували переходити на римо-католицизм, давали державні посади, апелювали до родових шляхетських традицій і т. п. Вони знали, що ці люди не були по-

ляками, але змушуючи вдавати поляків, вони сподівалися, що з часом вони ними стануть. Найважливіше, їхні діти будуть уже поляками. Так само німці під час війни видумували категорію „фольксдойчерів“ на те, щоб збільшити своє число, дарма, що вони знали, що ці „фольксдойчери“ часто почувалися поляками. Вони не робили їм із того приводу закидів, мовляв, які з вас німецькі патріоти, чому ви забули про своє походження і т. п. Навпаки, надаючи їм різні привілеї, вони старалися їх притягнути назад до німецької спільноти.

Повищі міркування мають на меті допомогти усвідомити собі наші підсвідомі емоційні реакції до чужинок, що стали подругами життя українців. Таке усвідомлення є передумовою того, щоб перемогти описану самооборонну поставу і здобутися на більшу певність себе. Не звужувати наші ряди, але більш агресивно йти на здобування членів інших народів для українства. В минулому, Україна красою і багатством своєї землі, а український народ своїм побутом, народньою культурою і вдачею притягали чужинців і деякі з них добавляли свій внесок до української культури. Треба бути певним, що наша культура здібна полонити зокрема тих, що через подружжя вже зв'язалися з українським світом і які самі — будучи чужинками серед американського оточення — прагнуть кудись приналежати. Українці повинні дати відчуття їм, що ми хочемо їх мати в себе, що ми їх вітаємо, повинні улегшити їм інтеграцію в наше життя, дарма, що вони нашої мови не знають і, можливо, ніколи не знатимуть. Такі чужинки можуть внести нові елементи з власної культури і збагатити ними нашу культуру.

ПОДЯКА

Щиренько дякую членкам 55 Відділу США в Лос Анджелесі, а особливо секретарці п-ні В. Білинській, що в часі моєї недуги відвідала мене та від імені Союзянок передала мені подарунок і сердечні побажання.

Як вислів вдячності жертвую 10 дол. на Запасовий Фонд Н. Ж.

Наталія Іванків, Лос Анджелес

За правильне і масове навчання української мови

Зустріч усіх членок СУА у Філадельфії 1 жовтня 1972 р., в якій я взяла участь як членка 41 Відділу, була добре запланована, дуже потрібна й зовсім успішна імпреза. Управі Окр. Ради належить шире признання.

Під час зустрічі ніхто не порушив питання, з якої причини не збільшуються передплатники журналу „Наше Життя“. Думаю, що причиною є українська мова, а радше її незнання. Запам'ятала слова п-ні Марти Тарнавської, що хто хоче зібрати якісь статистичні дані, то мусить починати з цифри принайменше 50 осіб. Я дуже скоро знайду у Філадельфії таку кількість жінок. Вони знають українську мову дуже слабо, або й зовсім не знають мови, крім розговорної, тому стороняться від „Нашого Життя“. Недавно відбувся з'їзд українських журналістів; знаємо, як уболівали вони над тяжким положенням — падінням тиражу, ліквідацією деяких газет чи журналів.

Не буде в нас знання української мови, не потрібне нам буде багато дечого. Курси української мови повинні бути ведені постійно для старших і молодих усіми можливими організаціями, в тому числі Окр. Радами СУА.

Крок у тому напрямі є також Світлички СУА. Дуже важливий є клич виховної референтки п-ні Климичини: 50 Світличок у 50-ліття СУА. Та світлички — це тільки початок. Після них мусять прийти рідні школи, рідні табори, рідні організації і т. д. Але й тут є „але“. Я — мати чотирьох доньок, вони всі перейшли згадані вгорі установи, й вони знають українську мову (говорити, писати, читати). Але рішучо не знають її дуже добре, й курси української мови, перепроваджені цікаво й культурно, дуже пригодились би.

Не на вузьких сходах гуртків книголюбів, але на всіх сходах усіх Відділів СУА повинно відбуватись читання от хоч би журналу „Н. Ж.“. Може не тільки світлички для дітей, але Світлиці для українських жінок повинні б поставати при Окружних Радах СУА, де членки слухали б чи-

тання поезій, цікавих книжок, училися б дискутувати; вшановували б пам'ять Тараса Шевченка студіюванням його творів чи твору (під умілим проводом), а не поверховним читанням, як це часто буває.

І така світлиця повинна відкрити свої двері для всіх: старих і молодих, свідомих і несвідомих, самотніх і сімейних і т. д. Для всіх, хто прагне рідної хати.

Лідія Одежинська

Різдвяний дарунок

Кілька літ постійно, як „Різдвяний дарунок“, передплачую дочці й невістці справді цінний журнал „Наше Життя“. Обі вони вдоволені — радо його докладно прочитують і не бажують іншого дарунку, тільки продовжувати передплату журналу „Наше Життя“. З цього місяця закликаю матері й бабусі, щоб також спробували й використали мою ідею. Скільки нових передплатниць придбає „Наше Життя“! І так сповниться подвійне добре діло. Скористають їх дочки, невістки й унуки, — а також „Наше Життя“, котре потребує якнайбільше передплатниць.

Олена Лиско, Бронкс

НАШЕ ПРИВІТАННЯ

Вітаємо 26 Відділ СУА ім. Ольги Басараб у Дітройті в 40-ліття його жертвенної праці і з цієї нагоди складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської в Дітройті, Миш.

Підвишка передплати

Наближуємось до 1973 р. В попередніх числах Н. Ж. ми заповіли в 1973 р. підвишку річної передплати до 7 дол. До того спонукав нас ріст цін паперу, друку і поштової оплати. Прохаємо додержуватись тієї передплати.

Великої втрати зазнаємо через те, що читачки міняють місце замешкання й не повідомляють нас про зміну адреси. Число повертається знищене подвійною дорогою, за доставу треба пошти ще раз заплатити. А за місяць чи два читачка домагається поновної присилки тих чисел. Дуже просимо в час поінформувати нас про зміну замешкання.

АДМІНІСТРАЦЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

ПОДЯКА

В часі моєї недуги я одержала багато виявів щирої прихильности. Особисті відвідини, листовні й телефонічні привіти в шпиталі й удома, квіти й інші подарунки були для мене великою відрадою і радістю, що мої приятелі, знайомі й співробітниці турбуються і тепло мене згадують.

Найперше сердечно дякую Головній Управі СУА й Окружній Раді СУА в Нью Йорку за окрему піддержку. Відділам СУА та особистим привітанням членок СУА здалека і близька дякую за пам'ять, як теж приятелям з Австралії, Канади й Європи.

Не маючи змоги всім поодинокі подякувати, прохаю Редакцію Нашого Життя передати цю мою щирю подяку і складою даток на пресовий фонд Нашого Життя.

Щиро віддана

Олена Лотоцька

Вест Сенд Лейк, Н. Й.

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТА

й

НОВОГО РОКУ

64 ВІДДІЛ СУА В НЬЮ 'ОРКУ

вітає

ГОЛОВНУ УПРАВУ

ОКРУЖНІ РАДИ

ВСІ ВІДДІЛИ СУА

РЕДАКЦІЮ „НАШОГО ЖИТТЯ“

й

УСЕ ОРГАНІЗОВАНЕ УКРАЇНСЬКЕ

ЖІНОЦТВО

Радісним

„ХРИСТОС РОДИВСЯ!“

За Управу 64 Відділу:

МАРІЯ ДАНИШ, голова

МАРІЯ РЖЕПЕЦЬКА, секретарка

НОВІ КНИЖКИ

Андієвська, Емма: **ГЕРОСТРАТИ**, роман. Мюнхен, Сучасність, 1971. 500 сторін.

У четвертому столітті перед Христом грек з Ефесу, Герострат, спалив храм Артеміди, щоб здобути безсмертну славу. Бажання здобути вічність за всяку ціну притаманне всім людям і це — за визначенням Емми Андієвської — і є геростратизм. Віруючі шукають вічного життя у Бога — це пасивні герострати. Активні ж герострати, ті, що не вірять у Бога, шукають вічності серед людей. Навіть інстинкт розмножування — це несвідоме бажання вічності, це біологічний геростратизм, бажання продовжувати себе в дітях. Люди „рвуться забезпечити собі безсмертя. Якщо не талантами, то бездарністю, скандалами, вбивствами, звірствами, чим завгодно, аби залишити по собі пам'ять серед людей. Нехай проклинають, нехай ганяють, аби тільки згадували. Розгорніть першу-ліпшу газету, і вас оглушить і осліпить крик геростратів. Вони скрізь: у мистецтві, політиці, щоденному житті“.

Сповнений філософських міркувань роман Емми Андієвської написаний із скритою іронічною усмішкою, із тонким дотепом. Не часто доводиться читати прозу українською мовою на такому інтелектуальному поземі, насичену таким західно-європейським „еспрі“. Проте роман Андієвської навряд чи знайде масового українського читача. Складна композиція, що в ній фабула не є суттєвою, і де затираються межі між реальним і нереальним, модерний стиль з потоками свідомості та сюрреалістичними картинками, та врешті сам п'ятсотсторінковий об'єм роману відстрашать тих читачів, які звикли до традиційної, реалістичної, часто безпроблемної української белетристики. Зате любителям Кафки, Бекета, Камю та Германа Гессе буде радісно: доведено бо врешті, що того рода творчість можлива теж і українською мовою. Ро-

ман Андієвської ніколи не буде популярним, але це — нове слово в нашій прозі. **Марта Гарнавська**

Олександра Копач: МОВОСТИЛЬ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ. НТШ Канада, ч. 11. Торонто, 1972. 186 стор. Вступна стаття Ярослава Розумного.

В сьогоденнішніх днях науковий твір сміло може знайти зацікавлення серед жіночих товариств. Тепер, коли наші поодинокі Відділи США (та інші) звертають більше уваги на українську літературу, праця д-р Олександри Копач про Ольгу Кобилянську напевно знайде широке примінення і відгук.

Після вступної статті проф. Розумного про О. Кобилянську, д-р Копач подає для тла огляд стану української літературної мови при кінці 19-го століття. Потім вона вже виключно присвячує увагу розвиткові мови письменниці. Окремий розділ просліджує відбитку народнього фольклору в мові й тематиці в творах О. Кобилянської. Ці дослідження додадуть читачам нову точку зору на твори. Інформація та аналіз лексики і літературних засобів письменниці — поглибить тонке відчуження читача.

Кожний окремий розділ „Моволистиль Ольги Кобилянської“ може стати прекрасною темою для гуртків книголюбів. Дискусії над ними не тільки додадуть невичерпні інформації про творчість Кобилянської, але також і інформації, шлях до глибшого підходу при аналізі літературних творів.

Ця нова праця відомого довголітнього педагога, д-ра Олександри Копач, додає ще одну величаву цеглину до її вкладу праці над українською літературою.

Лариса М. Л. З. Онишкевич

Наші градуантки

У цьому числі подаємо список цьогорічних градуанток з Округи Клівленду. Вітаємо молодих жінок і дівчат із тим життєвим осягом, а п-ні Марії Грушкевич дякуємо за зібрання всіх даних.

Євгенія Баран, студії соціології й еспанської мови в стейтовому університеті в Кенті із ступнем магістра.

Мирослава Баслядинська, студії музики в Клівлендському Музичному Інституті (гол. предмет фортепіан) із ступнем ВА. Плянє далі студіювати для осягнення ступня магістра. Дочка членки Управи 33 Відділу США.

Дорогій Родині, Приятелям
і Знайомим —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ — бажують
Д-Р МИКОЛА і СОФІЯ
БАРУСЕВИЧІ

Розалія Гнатів, студії педагогії в Клівлендському Стейтовому Університеті із ступнем ВА. Почала вчити в початковій школі.

Зірка Дмитрак-Шокалюк, студії музики в тому ж університеті із ступнем ВА. Почала працювати в школі.

Ольга Джуман, студії теорії музики в Клівлендському Музичному Інституті і російської мови в Кейс Вестерн Різерв Університеті із ступнем ВА. Тепер учителькою і продовжуватиме студії для осягнення ступня магістра.

Надія Заболотна-Осадчук, студії педагогії в Стейтовому Університеті в Кенті із ступнем BS. Учителює в початковій школі.

Любомира Кігічак, передмедичні студії у Вестерн Каледж фор Вімен в Оксфордї, Огайо. Прийнята на медичні студії до Вестерн Різерв Університету. Дочка членки 33 Відділу США.

Ольга Мовчан, студії політичних наук і французької мови із ступнем ВА в Клівлендському Стейтовому Університеті. Для поглиблення знання французької мови студіювала у Франції. Дочка членки 33 Відділу США.

Мирослава Мудрак, студії історії мистецтва, німецької і французької мов із ступнем ВА „магна кум ляуде“ у Вестерн Різерв Університеті. Плянє осягнути ступінь магістра. Дочка членки 33 Відділу США.

Дарія Русин, студії політичних наук і англійської мови із ступнем ВА в Ешленд Каледжі, Огайо. Плянє студіювати право.

Оксана Стригун, студії драми в Огайо Університеті в Етенс, Огайо, із ступнем ВА. Плянє вчити.

Юрія Стефанік, студії педагогії мистецтва в Дітройтському Університеті із ступнем ВА. Буде продовжувати студії для осягнення магістерії. Дочка членки 33 Відділу США.

Мирослава Теслюк, студії педагогії в Стейтовому Університеті в Кенті із ступнем BS. Почала вчителювати в початковій школі.

Вісті з Централі

в.д.

71

Як було заповіджено — 30 вересня ц. р. відбувся в Дітройті з ініціативи орг. референтури Гол. Управи, а заходами Окр. Ради СУА — Організаційний Семінар. Головною темою його було — провідництво. Зійшлися чільні Союзянки Округи й вислухали доповідь на тему провідництва і прикмет провідниці. Потім мали нагоду у вичерпній дискусії обговорити всі аспекти цієї справи. Доповіди Семінару виголосили: п-ні Лідія Колодчин „Що це є провідництво?“ і п-ні Луїза Сакс „Хто є провідником?“.

Побажано було б перевести такі Семінари і в інших Округах. Згідно з пляном праці маємо піднести наш організаційний рівень, а для цього причиниться цей вишідл. Матеріал можемо на бажання розіслати.

Анастасія Вокер
орг. референтка Гол. Управи

Праця в Музею СУА продовжується, помімо цього, що ремонт у будинку Українського Інституту Америки де Музей приміщується все ще триває. Від кінця жовтня п-ні Уляна Ганушак присвячує один день у тижні етнографічній збірці СУА. П. Уляна Ганушак закінчила у червні 1972 року Бруклін Каледж, одержавши ступінь В. А. в ділянці історії мистецтва із загальним успіхом „сумма кум ляуде“ й продовжує студії на Нью Йорк Юніверситі з метою одержати ступінь МА.

Рівночасно із цим п. Наталія Валько, яка закінчила у Львові фахову школу шиття, займається направою текстильних експонатів музейної збірки. П. Наталія Валько є членкою 1 Відділу СУА.

Слава Геруляк
Мист. референтка Гол. Управи

ЦЕНТРАЛЬНА КАРТОТЕКА СУСП. ОПІКИ ЦЕНТРАЛІ СУА

З метою налагодження правильного розподілу суспільної допомоги, виявляється пекуча потреба запровадження центральної картотеки в Централі СУА про грошову допомогу і висилки пачок одягу, харчів, книжок чи таке інше, що їх Відділи СУА чи приватні особи посилають потребуючим.

В останньому році з одержаних нами інформацій виходить, що багато допомоги йде до тих самих установ чи осіб, тоді, коли другі потребуючі ще ніколи не одержали допомоги з ЗСА. Ба, що більше, бувають також випадки надуживань.

Звертаємося до всіх Відділів СУА і приватних осіб, щоб **КОЖНОЧАСНО** повідомляли Централю СУА про вислану допомогу, а саме, подаючи слідуючі дані: Відділ (або ім'я й адреса особи), що дає допомогу; ім'я й адреса, на які йде допомога; висота допомоги; якщо посилка пачок, то які, їх кількість та кошти поштової пересилки. Це проситься подавати негайно, виключаючи все післане в 1972 р.

Проситься Окружні Ради пригадувати Відділам про цей обов'язок звітування. **Теодосія Савицька**
референтка сусп. опіки

УКРАЇНЦІ ЗСА — УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТОВІ

Наша акція творення стипендій для української молоді в Бразилії розгортається. Екзекутива СУА випрацювала летючку із зверненням до наших громадян у тій справі. В летючці з'ясована суть цілої акції так, як вона подана в нашому заклик у попередньому числі Н. Ж. Це доповнене світлинами шкільної дівчини з Інституту св. Ольги, а також уривками з листів наших стипендісток. Окрім того в летючці вміщений формуляр стипендійного зобов'язання для Опікуна.

Цю летючку розіслано на сотні адрес наших громадян. У висліді маємо дальші зголошення Опікунів на стипендію. Подаємо список їх у такій черзі, як вони наспіли:

Марта і д-р Богдан Цимбалісті, Джеймсбург, Н. Дж.

Д-р Юрій Савицький, Вайт Плейнс, Н. Й.

Анеля і Гриць Бартоші, Денвер.

Ксеня Антипів, Ютика.

Окрім того наспіли дальші зголошення з окремим спрямуванням. Родина Гладких у Бронксі зголосила одну стипендію до Стип. Фонду ім. Марії Когутяк при Окр. Раді Півн. Нью Йорку. П-ні Олена Склепкович із Нью Йорку зголосила місячну вплату 5.00

дол. на стипендію для учениці в Європі.

Одноразову пожертву на наш Стип. Фонд зложили: д-р Юрій Бережницький, Філядельфія 20 дол., Лідія Придаткевич, Овіго 10 дол., Юліян Ліщинський, Ньюарк 20 дол., д-р Марія Діццо, Луїстаун 25 дол. і д-р Роман Мороз, Централ Айсліп 10 дол.

Чекаємо дальших зголошень.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

З листів до Редакції

Сьогодні ми одержали газету „Америка“ ч. 188 з 21 жовтня 1972 р., в якій п-ні Т. Савицька дуже гарно описала незavidні відносини дівчорі в шкільному віці в Бразилії, що мені і моїй дружині припало до душі. Ми, не гаючись, таки зараз зібралися, пішли до банку, віддаленого 20 бльоків (бо авта не маємо), щоб витягнути з заощаджених на похорон грошей згадані в газеті 150 дол. для опіки над однією середньошкільною дитиною (бо для старших є за трудно). Немолоді ми, бо вже по 73 роки нам, на пенсії невеликій і обидвоє не чистокровні українці, бо в мене майже незбиті докази, що походжу з мадярів, дружина таки безпосередньо з польської родини, помімо того себе почувуємо в сто відсотках українцями, а те зобов'язує нас приходити з допомогою там, де того українська справа вимагає. Те, що ми старі і скоро можемо померти — не буде стояти на перешкоді дальшій допомозі, а саме: маємо хату. То як не станеться щось раптового з нами (не помремо скоро й нагло), в завичанні для родини вставимо сплату 150 дол. річно, як обіцяну стипендію для дитини, якої будемо спонзорами та не знаю, до якого її чи його віку? Під опіку беремо без огляду на те — хлопець чи дівчина, головне, що дитину з найбіднішої родини та й те, що найкраще вчиться в школі.

Наше признання, дорогі пані, для Вас, що придумали справу спонсорства, бо в гуртовій допомозі, хоч ми й не дуже скупарі, були б дали не більше десятички і на тім було б скінчилося. Будемо пробувати придбати Вам може ще декого на опікуна.

Нехай живе українське патріотичне жіноцтво СУА!

Гриць і Анеля Бартоші

Денвер, 25 жовтня 1972 р.

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Думки про Різдво

Наші звичаї зв'язані з Різдом Христа куди багатші, як у інших народів. Традиція наша проявляється головню урочистим святкуванням Святвечора із 12 стравами на пам'ятку 12 апостолів, що їх вибрав Христос до проповідування Слова Божого, чудовими колядками і колядами, що оспівують прихід Сина Божого — зібранням цілої родини при столі, прощенням провин один одному, як також відвідинами. При святочному столі лучаться усі і живі і ті, що покинули світ — для них при столі вільне місце і тарілка. Це є ота традиція, що переслідувана окупантом на рідних землях, забувається поволі на нових землях поселення. Це вплив комерційности, що всі звичаї зводять до обдарування дарунками, забуває значення істотного, а лишає саму формальність. Бож не у традиції 12 страв, що ще збереглася, суть Різдва Христового. В обряді Різдва Христового є збережений тисячолітній світогляд українця. Світогляд ідеалістичний хліборобської України. Дідух, кутя запашний мед і всі страви зварені з плодів власної ріллі. Виховуючи дітей ми зобов'язані передати їм все у що випосажив нас Творець — нашу християнську духовність: — віру в Творця, пошанування другої людини, чесність у поступуванні, гостинність у приймаванні та поміч і вирозуміння для потребуємого. Все це вміщається у символіку Святого Вечора. Традиція передана з покоління в покоління споює нас та дає почуття окремішности, та певности, що служимо ідеалам, що притаманні тільки тому народові. Затратити традицію, а з нею пов'язані звичаї, значить згубити своє походження. На традиції росте культура, все те, що людина створила своїм розумом. В тому розумінні традиція є творча, стає джерелом нових вартостей. Ми входимо у культуру чужого докільля багаті своєю рідною культурою, основою на ідеалістич-

ній духовності. Слабкість наша у незнанні своєї вартости у порівнанні з теперішнім зматеріялізованим світом. Традиція, що її значіння зводиться тільки до вишивки, традиційної страви борщу і вареників, без знання змісту, що за тим криється, перестає бути джерелом росту культури, а з народу з власним обличчям і культурою робить тільки етнічну групу, випираючи духові, моральні, та мистецькі надбання нації.

Дитяча світличка і Рідна Хата

(Співпраця батьків зі світличкою)

Щоб дитяча світличка розвивалася а її дитина любила і до неї радо ходила треба їй дати належне місце у родині якої членом є дитина, яка ходить до світлички.

Батьки повинні виплекати у дитини заінтересування світличкою. Ціла родина мусить неначе нею жити. День коли дитина іде до світлички повинен бути відповідно підкреслений, належно приготований. Дитинка знає, що в тому дні немає ніяких інших зайнять — вона іде до світлички де зустріне своїх друзів Ромчика і Ганусю і з ними заспіває пісеньку і введе гру. Щоб таку атмосферу виплекати, батьки повинні живо інтересуватися всіми подіями у світличці — що нового дитина навчилася у світличці, з чим новим запізналася, яким новим словом збагатила свій словник. Помогти дитині це слово, чи слова уживати, розмовляючи з нею по українськи. Пісеньку, що дитина вивчила, співати з нею знову і знову, забаву чи гру, що діти виводили у світличці вивести дома. Дуже гарно і приємно, як ціла родина взявшись ва руки спільно відпочиває, співаючи „Жила була царівна“, чи виводить „котяче весілля“ . Діти дуже люблять бавитися з батьками, виводити пісень! Вони дуже радо у такій атмосфері повторять вирощені заучені у світличці, розпові-

дають казку, чи докінчують малюнок розпочатий вранці з друзями.

На словник дитини, на чистоту мови дома треба дуже звертати увагу. Коли дитина засвоїть нове слово, чи зворот, його треба дома повторяти у різних комбінаціях, щоб дитина в той спосіб засвоїла його собі на ціле життя. Також навчати дитину ясно і зрозуміло переповідати заучене, заслухане, чи пережите. Висловлювати думку сміло і виразно. Передання рідної мови це річ природна, це знання росте з дня на день незамітно, в міру як поступає розвій дитини, без великих зусиль, під одною тільки умовою, що рідна мова є уживана дома. Не відмовляймо рідним дітям рідної мови, того природного дару, що вони дістають від своїх батьків. Привчаймо їх, що в рідній хаті між рідними панує тільки рідна мова!

Олена Климишина

Оцінка співаника „Рідна Пісня“

Ірина Пеленська:

„Потребу музично-пісенного посібника відчуває вчительство українських дошкільних установ дуже дошкульно. Назустріч цій потребі іде співаник „Рідна Пісня“.

Оксана Тарновська, Австралія:

Збірник робить прекрасне враження. Дуже чепурно, естетично опрацьований і виданий. Я є певна, що його з радістю привітають усі осередки. Прямо не хочеться вірити, що ноты ручно писані. Що за прекрасна прецизія!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З Різдом Христовим широ вітаю всіх виховних референток Окружних Рад і Відділів СВА, вчительок Дитячих Світличок і всіх прихильників і працівників виховної діянки. Дай Боже багато успіхів у нашій праці у наступному 1973 році!

Олена Климишина
виховна референтка
Гол. Управи

Скажіть Вашій приятельці, що українська світличка СВА помагає їй виховувати дитину вже від 3-го року життя!

ХРОНІКА ОКРУГ

Округа Ньюарк

Округна Рада СУА — Ньюарк

Головою Округної Ради є п-ні Ірина Кіндрачук. Округа об'єднує 13 Відділів СУА з Ньюарку й околиці. В Окрузі діють 4 дитячі садочки, відбуваються курси танків для дітей і дитячі забави. На закінчення шкільного року Округна Рада zorganizувала „Градуюційну Зустріч“. Із стипендії Округної Ради користають дві студентки в Польщі. Поодинокі Відділи, зокрема 28 у Ньюарку, провадять дуже оживлену суспільну опіку й різні допомогіві акції.

Постійний листовий і телефонічний зв'язок, часті відвідини як голови Округної Ради, так і поодиноких референток, у Відділах при нагоді різних імпрез чи рефератів, причиняються до приємної й корисної співпраці Відділів з Округною Радою. Відділи користуються матеріалами, рефератами і доповідями культ.-освітньої референтури Округної Ради. Окремі референтури відбувають конференції, зокрема слід згадати про наради голов Відділів і організаційних референток. Темою - кличем нарад, останніми часами, було фінансове скріплення СУА, кампанія за приєднання членок і передплатниць „Нашого Життя“. З тією ціллю Округна Рада zorganizувала „День Союзянки“ (уже вдруге у Ньюарку) в дні 29-го жовтня 1972 р.

„День Союзянки“

Темою-ціллю „Дня Союзянки“ була, на цей раз, кампанія за приєднання членок СУА і передплатниць для „Нашого Життя“, а теж добуття матеріальних засобів для підсилення фондів „Нашого Життя“.

Імпреза відбулася в церковній залі в Ірвінгтоні. Молоді дівчата, яких Округна Рада старається притягнути до праці, а саме учениця Марта Шраменко (дочка активної Союзянки), Катерина Охоцька і Любов Мостова, приготували афіші, кличі й квотації, які прикрасили залю. Прикрасою залі була теж виставка картин, у якій взяли участь пп.: В. Бакун, Б. Гнатів, О. Дядинюк, І. Феденишин, Н. Герус, М. Коленська, Л. Мазяр, В. Рубель, Н. Рицар і М. Роговська. Деякі з них з

уже виробленим мистецьким ім'ям, а теж молоді таланти, перед якими певний великий успіх (М. Коленська, Л. Мазяр).

П-ні В. Бакун, довголітня членка 28 Відділу, подарувала свою картину на виграш для лотерії, яка тут же відбулася. Також п-ні С. Квасовська (уже вдруге) і п-ні В. Рубель дарували свої картини. Будуть вони предметом льосування на одній із наступних імпрез Окр. Ради.

Столи з книжками, „Нашим Життям“ і працями чи то дітей, чи пань із 28, 32 і 86 Відділів, притягали гостей, які могли закупити виставлені книжки та предмети.

Членки різних Відділів Округи щедро забезпечили буфет, де можна було закупити смачне домашнє печиво, або й на місці, при гарно застелених столах, напитися кави із солодким.

Після кожної Служби Божої зала залюднювалася. Референтки провадили розмови з гістьми, вияснюючи ціль СУА, або заохочуючи до передплати „Нашого Життя“. Гості оглядали картини, читали афіші, слухали вяснень, пили каву. Деякі таки вписувалися в члени СУА. Приєднано теж передплатниць для „Нашого Життя“.

Ця успішна імпреза принесла теж і матеріальну користь у сумі 600 дол. на фонди „Нашого Життя“. Плянеться подібні імпрези в інших місцевостях засягу діяльності Округної Ради Ньюарку.

18 Відділ СУА в Пассейку. — Членками цього Відділу є молоді пані, які виростили вже поза межами України. Останніми часами прибуло до Відділу 6 нових членок, так, що тепер їх є 24. Від початку свого засновання Відділ провадить дошкілля. Весною переведено показ писання писанок для чужинців. Для дітей із садочків Пассейку в травні відбулася вистава лялькового театру. Відділ підготував два вечори — літературний, присвячений творчості Віри Вовк, та другий — присвячений стилеві й методам малювання мистця Юрія Соловія. Підготовкою і переведенням таких імпрез займається вибраний для цього комітет.

Відділ співпрацює із Студентською Громадою, щоб у майбутності, завдя-

П-ні Ірина Кіндрачук
голова Окр. Ради СУА в Ньюарку
Mrs. Irene Kindrachuk, President of
UNWLA Regional Council in Newark,
N. J.

ки особистим зв'язкам, теперішні студентки могли поповнити ряди членок СУА.

З браку відповідного приміщення сходи чи імпрези відбуваються в приватних домах. Каса Відділу не дуже ще багата. Щоб поповнити її, зроблено розпродаж печива, дохід з якого призначено на різні цілі. Плянеться знову зробити продаж солодкого, а дохід у цілості призначити на Видавничий Фонд „Нашого Життя“. Усі членки Відділу є передплатницями „Нашого Життя“.

Головою Відділу є п-ні Геня Цікало, яка є теж містоголовою в Управі Округної Ради і бере живу участь у всіх діях Округи.

24 Відділ СУА в Елизабет начислює 75 членок, але з цього багато (37%) у віці 70—89 літ. Помимо цього участь членства на місячних сходинах добра. За домівку служить зала парохіяльної школи. Ширші сходи відбуваються кожної останньої неділі в місяці. В програмі присвячується перші 10—15 хвилин справам нашої організації, а опісля актуальним справам. І так висвітлено фільм із подорожі по Україні і з подорожей по південній Європі. Відділ zorganizував прогулянку на Оселю Укр. Робітн. Союзу в Глен Спей на „Свято Героїв“. Відділ є членом УККА, членом місцевого Українського Народного Дому, Бать-

Світличка 28 Відділу СУА в Ньюарку, Н. Дж.:

На світлині сидять від ліва: Марко Цяпка, Богдан Полянський, Нестор Воронка. Другий ряд: Марко Олесницький, Анета Олесницька, Христя Хромовська, Данилко Кігічак, Маркіян Український, Ляриса Презимірска, Христя Плакида, Тая Івасечко. — Третій ряд: Андрійко Дребич, Христя Василик, Христя Граб, Галя Василик, Тіна Котис, Ігор Мулик. — Стоять з боків: учителька п-ні Антоніна Змий і п-ні Марійка Полянська.

ківського Кружка при Школі Українознавства, Прихильником Музею СУА в Нью Йорку. Кожного року дає нагороду найкращому учневі української мови з найвищої класи парохіяльної школи. Зорганізовано лекції українських народних танків, які відбуваються кожної суботи.

Відділ виповнив фінансові зобов'язання до Централі СУА, згідно з рішенням Конвенції СУА.

Багато труду вложили членки в приготування Великоднього Базару. Про Базар появилася оголошення із знимкою в англомовному місцевому щоденнику. В часі Базару відбувся теж показ писання писанок.

Вислано листи до конгресменів, сенаторів і до Білого Дому в справі терору і московщення в Україні. Членки відвідують хворих. Відділ висилає кожного місяця ліки хворій на астму дівчинці в Польщі.

Приготовляється висилка речей для потребуючих у Польщі, а теж датки до Риму на поміч студентам з Югославії. Продовжується збірка на фонд „Мати й Дитина“.

Членки Відділу працювали в Окр. Раді й Головній Управі СУА на різних становищах. Головою Відділу є п-ні Ірина Левицька.

28 Відділ СУА святкує в цьому році 40-ліття своєї діяльності. Для цьо-

го ювілею присвятило „Наше Життя“ свої сторінки в попередньому числі, при чому поміщено теж світлину членок Відділу із списком усіх членок. Тому на цьому місці згадаємо тільки в доповненні, що на зовнішньому відтинку Відділ бере чинну участь в імпрезах і акціях інших організацій та Відділів СУА, які діють на терені Ньюарку. На внутрішньому відтинку Відділ відбув у 1972 році (до кінця вересня) чотири ширші сходини і чотири засідання Управи. На ширших сходинах вислухали присутні рефератів і доповідей приготованих членками й один реферат д-ра Романа Кравчука.

Переведено інвентуру майна Відділу та впорядковано бібліотеку, яка начислює около 270 книжок. Упорядковано в плати вкладок, при чому стверджено, що Відділ має 155 активних членок. У зв'язку з 40-літтям розпочато впорядкування архівів Відділу, при чому стверджено, що, на жаль, крім деяких писем і світлин, не збереглися ні гарні афіші, програмки й багато інших предметів, які свідчили б про діяльність Відділу.

Відділ веде успішно Світличку, опікується бабусями і стипендистками. Одну із стипендисток у Бразилії взяла в опіку на чотири роки п-ні Оріся Карапінка із вдячності Богу за видорвлення мами.

Світличка 28 Відділу СУА в Ньюарку, Н. Дж.

28 Відділ СУА присвячує багато уваги виховним справам і тому вже від 1965 року діє добре зорганізована дитяча світличка. Одною із замітніших учительок була п-ні Оксана Тарнавська, а останні два роки п-ні Антоніна Змий.

У роках 1971-72 до світлички вписалося 26 дітей від 3—5 літ. Зайняття в світличці відбувались у суботу, в просторій залі укр. церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Отець парох, розуміючи вагу й потребу такої світлички, радо віддавав це догідне приміщення, а батьки радо посилали туди своїх малих і тишилися, що їхні діти вчать співжиття із своїми ровесниками. Учителька, обізнана з новими методами виховної праці, дбала про національне й інтелектуальне виховання, даючи дітям основи української духовности. Діти користали з навчання, набували самопевности й відваги. П-ні Марта Савицька збагачувала програму зайнять грою на фортепіані. На кожних дитячих виступах були присутні батьки, які виявляли своє задоволення з поступу своїх дітей і радо допомагали вчительці.

Дня 19 грудня 1971 р. завітав до світлички св. Отець Миколай, який із допомогою ангелика роздав дітям дарунки. Діти декламували й співали — вітаючи О. Миколая. Ознайомлення дітей з обрядом свят Різдва Христового й Великодня було також великим пережиттям для них. Вони вбирали ялинку, самі робили прикраси для неї, стелили сінце під обрус, їли кутю й колядували, усипляючи маленького Ісусика.

Перед Квітною Неділею діти приносили шутку (лозу) до світлички й староукраїнським звичаєм легенько вдарили один одного, приповідаючи при цьому відповідні слова, які навчилися у світличці. Вчилися також красити крашанки та прикрашувати барвінком великодні пасочки в кошниках.

На Свято Матері вчителька запросила всіх матерів і діти вітали їх квітами, висловлюючи любов і пошану любій матері.

Діти із світлички брали також участь у виставі „Червона Шапочка“, яку влаштовував Український Музичний Інститут у Ньюарку.

10 червня 1972 р. відбулося закінчення зайнять у Світличці й градуа-

ція. Дванадцять дітей відійшло до садочка. Градуантів, одягнених у пелеринки, відзначувано грамотами й подарунками. Діти пописувались віршиками, співом і грами. На кінець була забава для дітей. **А. Змий**

32 Відділ СУА в Ірвінгтоні розпочав свою діяльність у січні 1972 р. сходами, на яких вибрано Управу Відділу. Поза тим сходи відбуваються в останній четвер кожного місяця, за винятком липня. В лютому членки взяли участь у двомовній конференції, якою провела п-ні Олександра Різник. У березні брали участь у приготуванні петиції, зложеної на руки президента Ніксона перед його виїздом до Радянського Союзу. Запрошено на мистецьку доповідь п-ні Оксану Шавес. Відбувся показ писань писанок. У квітні показ моди, з якого дохід призначено на дотацію для катедри в Гарварді. В травні уділено допомогу студентів української католицької школи в Ньюарку. В червні вручено оказові примірники щоденника „Свобода“ та журналу „Нові Дні“ до Публічної Бібліотеки в Ньюарку та до шпиталю Ст. Джеймс у Ньюарку, а книжки до шпиталю в Ірвінгтоні.

45 Відділ ім. Софії Русової в Елизабет об'єднує 20 членок. Головою Відділу є п-ні Ольга Шевчук. Упродовж 1972 р. Відділ відбув чотири ширших сходи, а Управа в першому півроці мала одне засідання. Відділ улаштував продаж печива і показ вишивок низинкою для членок і гостей. Вислухано доповіді про Аллу Горську. Відбувся „День Матері“ з доповіддю „Українська мати“ і мистецькою програмою. Відділ улаштував „дівич-вечір“ для новоодруженої членки. Зорганізовано теж продаж нових і старих речей, т. зв. „гараж сейл“. На місяць жовтень припадають традиційні „Осінні Вечерниці“.

61 Відділ СУА у Випані начисляє 30 членок. Головою Відділу є п-ні Софія Онуфрик. У першому півріччі Відділ відбув 6 сходи, на яких, крім ділових нарад і рішень, членки мають нагоду заслухати короткі доповіді-гуртки на різні теми, як: Сучасні борці України, Алла Горська, Тарас Шевченко, Героїні України, Українська мати.

Відділ зібрав і вислав до Бразилії 6 пакунків з одяжком. Намічено допомогти найнещасливішим нашим посе-

страм і братам у Бразилії — хворим на проказу. Перед Великоднем Відділ зорганізував продаж печива. В травні відбулася забава. Відділ помагає бабусі в Перемишлі. Членки Відділу співпрацювали й виступали на вечорі присвяченому 80-літтю Верховного Архиепископа Кардинала Йосифа Сліпого.

У другому півріччі намічено — на 7 жовтня відкриття садочка, а на 8 жовтня дитячу забаву й Ляльковий театр. У листопаді „Веселий вечір“, а в грудні передріздвний базар. Відділ вирівняв свої зобов'язання супроти Централі СУА за 1972 р. і зложив 50 дол. на запасовий фонд Нашого Життя. Відділ співпрацює з місцевим Відділом УККА, де в Управі є одна членка Відділу. Відділ цікавиться працею Школи Українознавства, де дві членки Відділу є вчительками.

65 Відділ СУА в Нью Бронсвіку — чисельно невеликий і тому не може влаштувати багато імпрез, все таки в першому півріччі відбув п'ять сходи і загальні збори. В січні членки перевели „Щедрівку“. На сходах, які відбулися в березні, п-ні М. Фізер підготувала доповідь про книжку „Більмо“. 30 квітня Відділ улаштував дуже успішну мистецьку виставку картин мистця Божемського. На сходах, що відбулися в травні, п-ні Я. Букачівська прочитала доповідь про Аллу Горську. В „День Батька“ членки продавали перед українською церквою квіти. Головою Відділу є п-ні Наталія Головінська.

67 Відділ СУА в Перт Амбой начислює 20 членок. Більшість членства — це понад 70-літні жінки, які вкладають вклади, але на сходи прийти не можуть. Найбільша кількість членок на сходах — 10, а часто буває менше. Голова Відділу п-ні Анна Баралецька старається переводити сходи навіть у присутності 5 членок, які від кількох літ підтримують діяльність Відділу. Гроші на оплату обов'язкових належностей до Централі здобуває Відділ передусім печенням хліба. В першому півріччі відбулися такі сходи, отримані з продажю хліба, чотири рази. Відділ допомагає матеріально хворій Союзянці і місцевій каліці допомогою 60 дол. річно; закуплено теж матрац хворому в Перт Амбой. Членки брали участь у хрестинах 92 Відділу СУА в Менвілі і відвідали виставку картин Божемського, що її влаштував 65 Відділ.

70 Відділ СУА ім. Віри Бабенко в Пассейку збільшився останньо на 7 членок, отже разом має 67. Він, один із небагатьох, який першим вирівнює свої грошові зобов'язання до Централі СУА й до Окр. Ради. Головним доходом є традиційна коляда. Крім удержання бабусі, стипендійних датків і висилки пачок з одягом на Україну, до Бразилії, Польщі — Відділ зложив по 100 дол. на „Наше Життя“, Фонд УВУ і ФКУ. Також є опікуном Музею СУА в Нью Йорку й є сталим передплатником „Українського Історика“.

Завдяки здібній і підприємчій культур.-освітній референтці І. Шраменко відбуто весною Літ. Вечір, присвячений пам'яті Олени Теліги, а другий — літературній творчості Ганни Черинь, на якому присутньою була сама авторка. У травні влаштовано Свято Матері з великою участю молоді.

Відбулися 3 засідання Управи й 2 ширших сходи. На зміст ширших сходи зложилось, окрім обговорення поточних справ, відчитання спогаду з поїздки на Україну Олени Площанської, голови Відділу. Після цього секретарка Олена Бобиляк висвітлила прозорки з рідної місцевості на Україні.

Відділ є членом УККА і місцевої Укр. Централі, в приміщеннях якої відбуває свої сходи, а щосуботи навчання в садочку, опікункою якого є п-ні Катерина Бук. У березні членки включилися в акцію збирання підписів — протестів проти арештувань на Україні, які з відповідним листом Головна Управа СУА вислала до Президента Р. Ніксона перед його поїздкою до Москви в травні ц. р.

В осінньому сезоні плянується зорганізувати різьбарський курс.

Відділ тісно співпрацює з Окр. Радою, в Управі якої членки зайняли такі референтури: п-ні К. Бук — імпрезову, п-ні І. Шраменко — культ.-освітню, п-ні О. Бобиляк — пресову.

86 Відділ СУА. — Після Заг. Зборів, що відбулися 23 січня, Відділ почав свою діяльність доповіддю д-ра Теодосія Самотулки на тему „Збереження національної ідентичності“. Імпреза пройшла успішно, присутніх було біля 70 осіб. Цього вечора приєднано 5 нових членок. На ширших сходах були виголошені такі доповіді: в квітні п-ні Наталія Чапленко — „Весільний хліб“; у травні проф. Борис Мартос — „Погоми на Україні в роках 1917—1920“; у червні д-р Борис Рже-

Управа і членки 92 Відділу СУА в Менвілі

Board and members of UNWLA Branch 92 in Manville, N. J.

пецький — „Паризький процес 1926 року“.

На видавничий фонд „Нашого Життя“ Відділ пожертвував 100 дол. Головою Відділу є п. Софія Темницька.

92 Відділ СУА ім. Ольги Басараб у Менвілі — це один із наймолодших і, здається, один із менших Відділів Округи. Начислює 24 членки. Через брак приміщення сходи відбуваються у приватних домах. На сходинах членки знайомляться з письмами Окр. Ради й Гол. Управи СУА, та стараються підпорядкуватись зарядженням. Усі членки переплачують „Наше Життя“. Кожного року членки ходять із колядою по всіх українських домах, а теж приготують і продають вареники, що приносять гарний дохід. На осінь запланована вечірка з метою нав'язати товариські зв'язки, заробити гроші, а може теж приєднати нових членок.

Найважливішою імпрезою було Хрещення Відділу, яке відбулось 8 травня. Голова Відділу п-ні Стефанія Гаврилюк відкрила імпрезу й передала провід п-ні Тані Жук, культ.-освітній референтці. Присутні пані з Відділу були майже всі у вишиваних блюзках, а червоні маки відрізняли їх від інших присутніх. Від Гол. Управи СУА була представницею п-ні О. Муссаковська, а Окр. Раду репрезентувала п-ні І. Кіндрачук. У мистецькій програмі взяли участь діти Союзнок, що виступали з деклямаціями, співом та грою на акордеоні.

95 Відділ СУА, Бейон — це молодий Відділ, заснований у 1967 р. Начислює 15 членок. Від початку існування головою була п-ні Іванка Гись, а від березня 1972 р. головою стала п-ні Мирослава Сіра. Відділ улаштовує щорічно Чайний Вечір з веселою програмою, який є головним джерелом доходу, хоч і невеликого, але який помагає покрити обов'язкові в плати й деякі добровільні пожертви Відділу. На ширших сходинах у програмі є звичайно реферати про визначні жіночі постаті з української історії, мистецтва й літератури. Всі членки дуже гарно співпрацюють при влаштуванні будь-якої імпрези, допомагають при продажі печива чи льосів на виграші. За п'ять років Відділ не був у силі приєднати більше членок, а навпаки — стан членства зменшився з 15 до 9. Причиною був виїзд із міста, чи злий стан здоров'я, але теж і брак зацікавлення громадською працею.

100 Відділ СУА в Картереті. — В січні ц. р. відбулася в церковній залі традиційна Просфора. Залю заповнили місцеві громадяни й гості. Прибув місцевий парох о. шамбелян В. Поспішл, який завжди йде назустріч нашим починам. Тому, що на залі були американці, культ.-освітня референтка М. Якубович пояснила нашу Різдвяну традицію англ. мовою. В лютому на ширших сходинах ушановано пам'ять Ольги Басараб. Доповідь опрацювала й відчитала орг. референтка

Ю. Дитиняк. У березні Відділ подбав про виставку нар. мистецтва в місцевому банку, що тривала цілий місяць. Виставка мала успіх, як серед українського, так і американського громадянства. На закінчення директор банку прислав Відділові листа з признанням і подякою.

В липні наш Відділ спільно з Укр. Горожанським Клубом улаштував пікнік для нашої молоді й старших членів наших організацій.

Суспільна опіка при Відділі працює бездоганно. Відділ вислав 5 посилок до Польщі, а 2 в Україну. Референтки відвідують хворих.

Ширші сходи Відділ відбуває в церковній залі.

Р. Теребецька, голова

Чи Ваша дитина користує з української світлички, що її у Вашій місцевості ведуть Відділи СУА? Поінтересуйтеся тим для Добра Вашої дитини!

Доповнення до репортажу „Показ ноші на ЮМПЗ“

(Наше Життя ч. 8, жовтень 1972)

Редакція одержала два листи з Нью-арку, в яких просять нас подати імена пластунок, яких світлини в народніх строях із Покуття та Борщівщини були поміщені без подання їхніх прізвищ (шкода, що „приятель пластунок“ у своєму листі не подав цих прізвищ, так що треба було нам їх відпитати). Довідалися ми, що строї з Покуття презентували Уліта й Дора Ольшанівські, а одяг із Борщівщини Марта Бойко. Рівночасно слід додати, що на обкладинці цього ж числа Н. Ж. поміщена світлина пластунки з Філадельфії Наталки Турчинюк.

При цій нагоді п-ні Любомира Бойко, мати Марти Бойко, подала такі дані про стрій, в якому виступала її доня: „Походить цей одяг із села Сапогів над річкою Циганкою, Борщівщина, де мої батьки були учителями. Село дійсно варте спогадів, бо навіть за німецької окупації не покидало рідної ноші, чи в будень, чи в свято. Хоч виїхала я з батьками з цього, садками прибраного, села ще десятилітньою дівчинкою, то залишилась ця чудова ноша в моїй пам'яті й цей сантимент стараюся передати своїм дітям“.

На Запасовий Фонд Нашого Життя

Бажаючи зазнайти ширшу громаду з осягами й виробами нашої організації — влаштували ми дня 29 жовтня 1972 р. ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ в Ньюарку. Великий успіх цієї імпрези підтвердив наш намір і допоміг нам придбати суму 600 дол. з розпродажі видань і різних виробів. Оцю суму жертвуємо на Запасовий Фонд Н. Ж. в бажанні причинитись до тривких основ нашого журналу. Кличемо й інші Окружні Ради піти цим шляхом і спопуляризувати ім'я нашої організації в кожній Окрузі!

ОКРУЖНА РАДА СУА В НЬОАРКУ, Н. ДЖ.

ЗАКЛИК ДО ЖІНОЦТВА НЬО ДЖЕРЗІ

Союз Українок — це величезна жіноча організація, яка впродовж майже 50-ти років дала поважний вклад духових і матеріальних вартостей у життя української спільноти на американському континенті.

Однак не все жіноцтво стануло в ряди Союзу Українок і тому

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК В НЬОАРКУ
ЗАКЛИКАЄ — ЗАОХОЧУЄ — ЗАПРОШУЄ

кожну українську жінку від 18—100 років і більше вступити в ряди зорганізованого жіноцтва Союзу Українок Америки та допомогти нам: Плекати українську культуру, українську духовість, традиції та звичаї в серцях наших дітей, внуків та правнуків.

Знайомити своїх членок і тих жінок, які силою обставин живуть у чужому середовищі, із проблемами, осягами та стремліннями нашої спільноти.

Стояти на сторожі та ширити правду про Україну.

ГОЛОВИ ВІДДІЛІВ СУА, ОКРУГА НЬОАРК — 1972 РІК

- 18 Passaic, Cikalo, Euhenia, 65 Glandale St., Nutley, N.J. 661-2118
  - 24 Elizabeth, Lewycky, Irena, 332 Grier Ave., Elizabeth, N. J. 07202, EL 4-3607
  - 28 Newark, Martynec, Eufrozyna, 116 Ellery Ave., Irvington, N. J. 07111, 374-2433
  - 32 Newark, Sawchuk, Jane, 53 Woodbine Ave., Newark, N. J. 373-2604
  - 45 Elizabeth, Shewchuk, Olha, 408 Sheridan Ave., Roselle, N. J. 07203, 245-6217
  - 61 Whippany, Onufryk, Sophia, R.D. 2, Box 146-A, Flanders, N. J. 07836, 584-6954
  - 65 New Brunswick, Holowinska, Natalia, 142 Drake Rd., Somerset, N. J. 08873, 246-1318
  - 67 Perth Amboy, Baralecky, Anna, 770 Gadeck Pla., Perth Amboy, N. J., 442-8876
  - 70 Passaic, Ploshchansky, Olena, 26 Fitzgerald Ave., Clifton, N. J. 07011, 772-3421
  - 86 Newark, Temnycky, Sophia, 101 Hillside Terrace, Irvington, N. J. 07111, 372 2513
  - 92 Manville, Hawryluk, Stephania, 4 — 10th North Ave., Manville, N. J., 722-2270
  - 95 Bayonne, Siryj, Myroslawa, 24 E. 34th St., Bayonne, N. J. 07002, 437-2725
  - 100 Carteret, Terebecky, Rose, 15 Holmes St., Carteret, N. J. 541-5534
- Okruzna Rada, Irena Kindrachuk, 442 Chapman St., Irvington, N. J. 07111, 374-7429.

Зголошуйтеся до одного із поданих вище наших Відділів в Н. Приходіть самі — приводіть своїх приятельок. Якщо не можете приходити на всі сходини, то хоча станьте членками.

ПАМ'ЯТАЙМО: В ЄДНОСТІ СИЛА! БУДЬМО ЗОРГАНІЗОВАНІ!
МИ ЩИРО І З РАДІСТЮ ВІТАЄМО ВСІХ

Голова:	Містоголова:	Секретарка	Організаційна:
Кіндрачук Ірена	Бігун Надя	Бобиляк Галя	Салук Ольга

СОЮЗ УКРАЇНОК

Союз українок — це сплетений вінок із запашних квіток — українських жінок.

Квіти виростили,
пишно розцвітали:
в степу над Дніпром,
у полях над Дністром.
В Поліссі, Волині
і на Буковині.
В карпатській вершині
і на полонині.
Від Сяну до Дону
Квіткам —

не має кордону!

Жінки союзянки,
з села й городянки,
всі, з рідної душі —
культури і краси
з собою принесли.
І тривкішу за сталь —
християнську мораль...

Із запашних квіток, —
українських жінок,
сплетений вінок —
СОЮЗ УКРАЇНОК.

Ірина Дибко.

Жінки — влітайтеся у „вінок запашних квіток“, щоби розцвітати пахощами ідеалів, якими сповнена, української жінки душа!

Щоб подих холоду обставин поза межами України не зв'явив нас, а заніс, братам і сестрам на Україну, арому наших невтомних зусиль, щоби думками і ділами бути внерозривному із рідним народом.

Вступайте в члени СУА, будьте світлим прикладом для ваших дочок. Виплекуйте в них пупляшки любові до української культури, яку так дбайливо зберігає СУА, щоби і вони розкішно розвіли і прикрасили „вінок — СОЮЗ УКРАЇНОК“.

Посмертні згадки

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З великим смутком ділимося сумною вісткою з усім членством СУА, що 16 квітня 1972 р. відійшла у вічність наша довголітня членка бл. п. Марія Чума. Походила вона з Макунів, пов. Мостиська. До Америки приїхала в 1913 р. Одружилась з Ми-

колою Чумою в 1915 р. Виховала дві дочки в українському дусі та виявляла глибоку любов і пошану до наших рідних звичаїв.

Покійна була тихої вдачі, прихильна і жертвенна. Любила свою організацію так, що належала до двох Відділів СУА (3 і 4). Залишила в смутку чоловіка Миколу, дочку Розалію Полчі, яка є містоголовою Окр. Ради СУА в Нью Йорку, дочку Наталію і сестру Анну в Україні.

Під час похоронних паннахиди в похоронному заведенні прибули численно членки СУА, рідня й приватні особи, що близько були зжиті з Покійною, щоб віддати їй останню пошану. Спільною молитвою попрощали Покійну у вічну дорогу.

Прощай, дорога сестро Союзанко! Нехай чужа земля буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе вічною!

За 4 Відділ СУА в Нью Йорку:
І. П. Бенцаль, прес. реф.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 26 травня 1972 відійшла у вічність наша до-

бра і незабутня членка Анна Паснак-Антснюк. Полишила у глибому смутку чоловіка, дочку і сина і 12 внуків.

Управа 3 Відділу СУА

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 3 червня відійшла у вічність довголітня членка Текля Дорош. Прожила 76 років. Народилася в с. Угнів, пов. Рава Руська, а до Америки прибула у 1914 р. Полишила у великому смутку дві дочки, 4-ох внуків і 4-ох правнуків.

Спи, дорога посестро, нехай земля Вашингтона буде Тобі легкою!

МОНТРЕАЛ, КВЕБЕК

Видиш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком
Журавлі в вирій...

Ділимося сумною вісткою із організованим жіноцтвом, що 20 липня 1972 р. відійшла у вічність у Монреалі бл. п. Марія з Пашків Рибак. Походила з Чесанова, по maturі студювала медицину. З вибухом війни вступила у ряди Укр. Галицької Армії, як медичка. Перейшла цілу воєнну кампанію (Київ, Могилів, Одеса), як дійсний член УГА, від початку до кінця. Одружилась із сотником УГА Євгеном Рибаким. По закінченні війни виїхала з родиною на Карпатську Україну. Закінчила університет у Празі. Перед 2-ою світовою війною проживала у Львові.

Полишила в смутку двох синів, дочку, четверо внуків і сестру. Останні св. Тайни уділив о. А. Цимбалістий, панахиду і Службу Божу відправив о. Я. Гайтанович.

Адміністрація „Нашого Життя“

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 12 жовтня 1972 р. відійшла у вічність бл. п. Катерина Воробець. Народжена 1894 р., походила з с. Руда, пов. Бібрка. Довгі роки була секретаркою 18 Відділу в Джемейці, останніми роками належала до нашого Відділу. Полишила в смутку сестру й її родину. Членки взяли участь у панахиді і спільною молитвою попрощали Покійну.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа 35 Відділу СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могили бл. п. Анастасії Кушнір, матері голови Контрольної Комісії Окружної Ради СУА в Нью Йорку п. Іванни Рожанковської та бл. п. Марії Чуми, матері містоголови цієї ж Окружної Ради СУА п-ні Рози Полч, складаємо 30 дол. на Запасний Фонд „Нашого Життя“

Окружна Рада СУА в Нью Йорку

У Н. Ж. ч. 8 за жовтень ц. р., на стор. 12, у тексті повідомлення про даток Окружної Ради СУА Нью Йорк на Запасний Фонд Нашого Життя — вкрався помилки, за які просимо вибачення, а вище подаємо правильний текст цього повідомлення.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. інж. Олександра Пежанського, батька нашої приятельки Дарії Ярошевич із 29 Відділу СУА, висилаємо 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Оксана Ванджура
Наталія Масник
Віра Олексій
Ірина Олексюк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжку могилу нашої членки бл. п. Єлисавети Яремич складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської, Дітройт, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипа Бліхара, батька нашої членки Ірини Джуль, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині висловлюємо глибоке співчуття

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської, Дітройт, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжку могилу бл. п. о. сов. Євгена Машелюха, батька нашої членки Лідії Котлярчук, складаємо 10 дол. на прес. фонд Н. Ж.
82 Відділ СУА в Бронксі

У ПАМ'ЯТЬ нашої дорогої членки бл. п. Меланії Гуляй складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Гурток Книголюбів у Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу в річницю смерті моєї найкращої приятельки бл. п. Марії Когутяк пересилаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.
Д-р Євгенія Ержківська, Сиракузи

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжку могилу незабутньої товаришки Ірини Левицької з Шикаго, жертвую 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Меланія Кокорудз, Овіго

С · Ф · У · Ж · О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ДЕСЯТЕ

Після Сесії Ради СФУЖО

Закінчилася Сесія Ради СФУЖО, яка тривала від 24—26 листопада 1972 р. З'їхалися представниці жіночих організацій ЗСА, Канади й Європи; інші передали своє представництво. У спільному зусиллі об'єдналися провідниці жіноцтва, щоб насвітлити найбільш важливі завдання і вибрати новий провід СФУЖО.

В ході нарад стверджено різні позитиви останнього часу. Найбільшим із них — це було приступлення в члени СФУЖО двох центральних організацій — Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА й Об'єднання Жіноцтва Просвіти в Аргентині. Факт, що в наших поселеннях ростуть нові формації, які тяготіють до свого центру і включаються в ряди СФУЖО — це незвичайно радісне явище. Ростемо!

Були й інші відрадні явища Сесії. Обговорено створення Секції Професіоналісток, яка приєднає жіночі фахові сили для організованої праці. Були намічені різні можливості допомоги голодуючим і переслідуваним в Україні, налагоджено наше становище у відношенні до Світового Конгресу Вільних Українців, як рівнорядної установи.

Однак найбільше наголошено на Сесії поставу до явищ терору в Україні. Резолюції, ухвалені на Сесії, закликають усе організоване жіноцтво до оборони прав нашого народу, що проходить в різних формах. Це наше найбільш пекуче завдання в найближчому часі.

З цією свідомістю прийнятого обов'язку зустрічаємо Різдво Христове. Нехай це радісне Свято об'єднає нас у гарячій молитві з народом в Україні! Нехай додасть нам сили в наших оборонних заходах, а їм, тим переслідуваним — витривати у цій важкій боротьбі!

Олена Лотоцька, почесна голова

Стефанія Савчук, голова

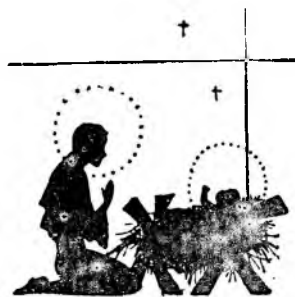
Заступниці в ЗСА:
Лідія Бурачинська
Д-р Марія Квітковська
Уляна Целевич

Заступниці в Канаді:
Ярослава Зорич
Д-р Стефанія Потоцька
Марія Солонинка

В Європі:
Валентина Воропай

В Півд. Америці:
Ольга Горачук

В Австралії:
Софія Ваврик

До Управи Світової Федерації
Українських Жіночих
Організацій у Філадельфії

Світла Управо!

З нагоди 25-річчя існування і діяльності Вашої Федерації та Пленарної Сесії СФУЖО прийміть найкращі побажання і запевнення молитов, щоб Всевишній і на далі благословив великими успіхами Вашу працю для Церкви і Народу, зокрема, щоб допоміг зберегти нашу церковну і національну ідентичність, світлі прадідні традиції і культурні надбання на поселеннях.

Благословення Господне на Вас!

ЙОСИФ СЛПІЙ
Верховний Архієпископ

Ватикан, 31 жовтня 1972 р.

ОСОБИСТЕ

П-ні Катерину Пелешок, голову Контр. Комісії СФУЖО, вітаємо з 50-літнім ювілеєм подружжя. Шлемо побажання многих літ!

Гол. Управа СФУЖО

НА ФОНД ВИДАНЬ СФУЖО

З нагоди 50-ліття свого подружжя зложили п-во Катря і Корнидо Пелешки з Нью Йорку 100 дол. на Видавничий Фонд СФУЖО. Щира дяка за те!

Діловий Комітет для підготовки Пленарної Сесії Ради СФУЖО:

Сидять зліва: пп. Наталія Стефанів, Стефанія Голіната, Марія Романенчук, д-р Наталія Пазуняк, Марія Харина, інж. Лідія Дяченко, Оксана Генгало, Марія Галій, Володимира Ценко. Стоять зліва: пп. Віра Андрейчик, Стефанія Бернадин, Патриція Савчак, Наталія Даниленко, Люда Чайковська, Олена Шиприкевич, Христя Сенік, Рома Леськів, Зоя Корсун, Галина Царинник, Аня Максимович, Анізія Мірчук.

Session of WFUWO Council was organized by this Committee of Ukrainian women on November 24—26, 1972 in Philadelphia, Pa.

ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СФУЖО

У дні 24—26 листопада 1972 р. відбулась у Філадельфії Пленарна Сесія Ради СФУЖО. Точна її програма була подана в пресі. Тут згадаємо лиш, що головними точками було доповнення до статуту й вибори Головної Управи СФУЖО. Обидві справи обговорено й ухвалено в п'ятницю, 24 листопада. Другий день Сесії був призначений для звітів складових організацій і доповідей чільних наших діячок. Тоді й відбувся бенкет, що згуртував представників організацій і багато публіки. Дня 26 листопада відбулося засідання Ради СФУЖО для обговорення найбільш актуальних справ.

Членів Ради було 36. Були заступлені — **ЗСА:** Союз Українок Америки (Л. Бурачинська, І. Рожанковська, Стефанія Пушкар, Олена Процюк), Український Золотий Хрест (д-р Марія Квітковська), Об'єднання Жінок ОЧСУ (Уляна Целевич), Об'єднання Українських Православних Сестрицтв (Олександра Селепина, Лідія Макаренко); **Канада:** Організація Українок Канади (Стефанія Савчук, Ярослава Зорич), Ліга Українських Католицьких Жінок (д-р Стефанія Потоцька, Марія Вавриков, Ірина Павликовська,

Катерина Кравс, Євгенія Янківська, Марія Долішна), Об'єднання Жінок ЛІВУ (Марія Солонинка); **Європа:** ОУЖ Німеччини (Ольга Штайнер). Інші складові організації передали свої голоси, а саме: Організація Укр. Жінок ВБританії (У. Целевич, Д. Степаняк), Об'єднання Українок Бельгії (Марія Солонинка), Союз Українок Австралії (д-р Н. Пазуняк), Союз Українок Аргентини (Стефанія Пушкар), Укр. Жін. Союз Австрії (Лідія Бурачинська).

Радісною подією Сесії було вступлення в члени СФУЖО двох центральних жіночих організацій. Це були: Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА й Об'єднання Жінок Просвіти в Аргентині. Цю другу організацію прийнято умовно аж до сповнення деяких формальностей.

До Гол. Управи СФУЖО ввійшли пані — Стефанія Савчук, голова, заступниці в ЗСА — Лідія Бурачинська, д-р Марія Квітковська, Уляна Целевич, у Канаді — Ярослава Зорич, д-р Стефанія Потоцька, Марія Солонинка, в Європі — Валентина Воропай, у Півд. Америці — Ольга Горачук, в Австралії — Софія Ваврик. Далше — Володимира Ценко, Стефанія Берна-

дин, Марія Сірота, секретарки, Наталія Даниленко, касієр. Референтури обняли — Ірина Павликовська організаційну, Стефанія Пушкар програму, Мирослава Ласовська культурно-освітню, Анна Марія Баран нар. мистецтва, Євгенія Янківська сусп. опіки, Олена Процюк зв'язків, інж. Леоніда Вертипорох студій сучасної України, Ірина Пеленська пресову, Раїса Куделя фінансову. Виховна референтура має бути обсаджена пізніше.

До Контр. Комісії ввійшли пані — Катерина Пелешок, Павлина Різник, Дарія Степаняк, Софія Барабаш. Ще один член Контр. Комісії в Канаді має бути поданий пізніше.

Головами Комісій стали — Марія Харина, Фін. Комісія, ЗСА, Ганна Ганківська, Фін. Комісія, Канада, Олександра Ковальська, Комісія сусп. опіки, Канада, Марія Завадівська, Виховна Комісія, Канада, д-р Наталія Пазуняк, Орг. Комісія, ЗСА, Оксана Генгало, Комісія КУПАЯ, ЗСА, Лідія Дяченко, Комісія Професіоналісток, ЗСА.

ТРУДНОЩІ ПОБУТУ

У Києві став виходити квартальник „Краса мода“. З його сторінок усміхаються добре зодягнені красуні, панське і діти. Є відділ корисних порад, де є вказівки відносно влаштування житла й особистої гігієни. У заключній статті є згадка про те, що побутове обслуговування населення шораз краще розвивається. За майбутню п'ятилітку буде побільшене на сто кільканадцять відсотків.

А коли переглядаємо колючу скаргу у журналі „Радянська Жінка“ те бачимо в одному тільки ч. 2, 1972 три ситуації. Мешканці Базальтове, Костопільського району на Рівенщині пишуть, що „хліб заводять до їх магазину з перебоями, ковбасні вироби бувають рідко, молочних продуктів майже не бачимо“. Знов Тетяна Тенксног із с. Ладан на Чернігівщині скаржиться, що купила черевики і за кілька днів відстала в них підшва. Їй порадили відправити черевики на Херсонську взуттєву фабрику ч. 10, яка їх виготовила. У травні фабрика підтвердила одержання посилки, але більше не обізвалася. Іде зима, а в неї черевиків досі нема! Дальше в с.

Якимове на Полтавщині мешканці користуються газовими плитами з балонами. Однакчас вчасного обміну балонів не налаштовано і через те ці плити по кілька тижнів стоять без діла.

Ці три вістки дають повну картину побуту в нашому селі. Бракує того чи іншого продукту, якість покупок обманна, опалозна обслуга недовисує. Можна уявити собі побутові труднощі української родини. Ці нестачі спадають найбільшим тягарем на руки жінки, яка хоче прегодувати і зодягнути свою сім'ю.

Не забуваймо про наслідки неврожаю, що особливо відбився на українських землях. Вище згадані вістки є з 1971 року!

ДО „ІСТОРІЇ ОДНІЄЇ ПРИЯЗНІ“

Праця Лідії Бурачинської про взаємини Ольги Кобилянської з Наталією Кобринською („Історія однієї приязні“) перервана в цьому числі через потребу вміщення цілорічного змісту. Буде продовжена в січневому числі Н. Ж.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Другий Літературно-Історичний Конкурс

Фундації ім. Лесі і Петра Ковалевих, при Союзі Українок Америки,

проголошений з початком 1971 р. на спогади з реченцем 31 грудня 1971 р., закінчився постановою Жюрі у вересні 1972 р.

Жюрі в складі: проф. Іван Коровицький, д-р Наталія Пазуняк і радн. Дмитро Левчук, розглянуло 5 надісланих спогадів і вирішило:

Перша нагорода Другого Літературно-Історичного Конкурсу Фундації і пов'язана з тим грошова премія у висоті 250 дол. признана:

Платоніді Щуровській за її працю „Мої спогади про Укр. Респ. Капеллу“.

Друга нагорода того ж Конкурсу і пов'язана з тим грошова премія у висоті 150 дол. признана:

Наталі Зибенко за її працю „Львів 1939—1941“.

Третя нагорода того ж Конкурсу і пов'язана з тим грошова премія у висоті 100 дол. признана:

Марії Струтинській за її працю „Мій щоденник рр. 1941-45“.

Рівночасно Жюрі висловило признання авторам дальших спогадів — П. Кандіскаліву й О. Юркевичеві за наświetлення подій і життєвих явищ на території України.

Жюрі вважає, що Другий Літературно-Історичний Конкурс зібрав цінний спогадовий матеріал і оправдав сподівання Фундаторів.

Філядельфія, у жовтні 1972 р.

Іван Коровицький
Д-р Наталія Пазуняк
Дмитро Левчук

ЗАПАСОВИЙ ФОНД Н. Ж.

В останніх числах умістили ми під зубрикою „Кличемо“ заклики Відділів, що видатно причинились до Запасового Фонду Н. Ж. І в цьому числі йде така пожертва Окр. Ради С.У.А. в Ньюарку. Але не тільки ці жертвенні Окр. Ради і Відділи С.У.А. заслуговують на увагу. Відгукнулись також інші на клич Запасового Фонду, щоб збагатити його в Різдвяному часі.

На першому місці слід згадати 22 Відділ С.У.А. в Шикаго з сумою 250 дол. Слідують Відділи — 72 з Нью Йорку і 82 з Бронксу з пожертвами по 200 дол. кожний. По 100 дол. зложили — Окр. Рада С.У.А. Дітройту і Відділи — 28 з Ньюарку, 93 з Гартфорду, 98 з Дітройту і 104 з Нью Йорку.

Це гарний доказ їх готовости. Видно, що дорожать своїм журналом і хотіли б створити для нього міцну фінансову базу. Щира дяка за те!

У черговому числі подамо докладний список усіх пожертв на Запасовий Фонд Н. Ж.

НАША ПОЖЕРТВА

Дня 29 жовтня 1972 р. я з чоловіком обходили 50-ліття нашого подружнього життя. Наше святкування не було б як слід відзначене, коли б ми не зложили бодай скромної, але щирої пожертви на цілі, що їх уважаємо за найбільш пекучі. Окрім інших пожертв складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд Н. Ж., а 50 дол. на Виховний Фонд С.У.А. ім. Ганни Ракочої. На Фонд Дому С.У.А. в Нью Йорку складаємо 100 дол. і 4 шері Укр. Нар. Дому в Нью Йорку в сумі 200 дол., отже разом 300 дол.

Катря і Корнило Пелешок
Нью Йорк

Замість квітів

ЗАМІСТЬ ТРОЯНД на могилу, що стоїть лише спогадами, у пам'ять четвертого року нашої розлуки з моїм дорогим чоловіком, батьком і дідусем бл. п. Т. Гуцалом, висилаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Гуцал, Шикаго

У ПАМ'ЯТЬ нашої найдорожчої і незабутньої матері бл. п. Єлисавети Антонович складаємо 25 дол. на Запасний Фонд „Нашого Життя“

Д-р Ірина і Витовд Левицькі
Парма, Огайо

Обід у печі

Лукія Гриців

Найкращим способом заощаження часу праці і палива в нашій кухні — це зварення цілого обіду у печі.

Користь у тому, що обід вариться сам — не треба нічого підмішувати чи заглядати до горщика, а ще важніше, що в міжчасі можемо спокійно прибрати й помити посуд, накрити до столу, поправити зачіску, переглянути газету і невтомленою засісти до обіду.

Чародійною паличкою в такому обіді — це дуже докладне планування. 1. — Перш за все вибираємо страви, які печуться при однаковій температурі — й одноково довгому часі. 2. — Виміряємо посудину, що могли б свобідно зміститися рівночасно у печі. 3. — Не печемо рівночасно страв з гострим запахом (як капуста) та солодкі страви на десерт.

Обід ч. 1 — на 6 осіб

Темп. 350 ст. — час 1½ год.

Печена курка:

4 ф. курки в кусках — замочити в молоці й обсипати мукою, сіллю й перцем, підсмажити з усіх боків на сковороді, зложити в посуду до печення, підсмажити ½ ф. печериць, посипати по курці. Підогріти 2 горнятка молока та заллати ними курку.

Риж.

В двох ложках масла легенько підсмажити 1 цибулю, 1 зел. перець покраяний в пасочки. До них досипати 1½ гор. сирого рижу, вимішати разом, посолити. Заллати 1 квартою кип'ячої води, або росолу. Посуду накрити.

Вишні на десерт:

6 грінок хліба покроїти в кубики та легко просушити
1 бляшанка вишень
1 горнятко цукру

½ ложечки мушкатного горіха

½ горнятка масла

В посуду, вимашену маслом складати на переміну вишні, хліб, цукор, посипати мушкатним горіхом. Вкінці скропити все соком із вишень, наложити кусниками масла, прикрити покришкою.

Всі три посудини уставити в нагрітій на 350 ст. печі і залишити на 1½ години.

Обід ч. 2 — на 4 особи

Темп. 375 ст. — час 35 хв.

Лосось

1 ф — бляшанка лосося

1 цибуля, дрібно посічена

¼ горнятка масла

2 горнятка дрібних кусників свіжого хліба

1 вбите яйце

молоко, зелена петрушка

1 ложка цитринового соку і терта шкірка

½ ложечки солі

¼ ложечки перцю

Сік із лосося злити до горнятка та додати стільки молока, щоб було повне горня — вимішати з убитим яйцем. Цибулю легенько підсмажити з маслом, вимішати з хлібом. Лосося обчистити від шкірки й остей, вимішати з рештою складників та засипати в помашену 1½ квартову посудину.

Зелений горошок

1 пачка (10 унцій) мороженого горошку

½ горнятка води

¼ ложечки солі, 2 ложки масла

Горошок і решту складників дати до посудини із щільною накривкою.

Бараболя з сиром

¼ горнятка масла

½ ложечки солі

¼ горнятка борошна (муки)

⅓ ложечки перцю.

2 горнятка молока

1½ ложки хрону (готового натертого)

3 горнятка в кісточку крайної вареної картоплі

горнятка тертого сира (Чедар)

Із перших 5 складників робимо підливу — додаємо хрін, вкінці бараболю. Вкладаємо в помашену 1½ кв. посудину і посипаємо сиром.

Пиріг із садовини

2 горнятка крайних яблук або черниць

цукор

1 вбите яйце

У помашену посудину наложити яблук або ягід, поцукрувати і заллати яйцем. На те наложити тісто з понижчих складників:

¼ горнятка масла

½ горнятка цукру

1 вбите яйце

1½ горнятка борошна (муки)

2 ложечки стяті порошку до печива

½ горнятка молока

Масло втирати з цукром, потрошки додавати яйце, врешті борошно, пересіяне з порошком на переміну з молоком.

Всі чотири посудини вставити до нагрітої печі рівночасно і всі рівночасно вийняти готові за 35 хвилин.

Обід ч. 3 — на 4 особи

Темп. 350 ст. — час 1¼ год.

Печені битки зі свинини

4 битки (порк чапс) ¾ інча завгрубшки

1 ложечка солі

¼ ложечки перцю

В плоскій посудині уставити битки один коло одного і посипати сіллю й перцем.

4 картоплини (разом 1½ ф.) обмити щіточкою, помастити злетка товщем і пекти без посудини.

Яблука з рожею

4 яблука помити, видовбати зернятка, а на їх місце вкладати ложечку смаженої рожі, або малинової мармеляди, ложечку цукру й ложечку масла. Уставляти на відкритій посудині.

Морква з зеленою цибулькою

2 горнятка накраяної кружальцями моркви

Українська ВИШИВКА

СУКНІ З УКРАЇНСЬКИХ ТКАНИН

Мисткині в Україні шукають за джерелом для прикрас свого вбрання. Одні знаходять їх у вишивці, другі у розписі, а треті у тканих мотивах. Не мають для цього багато можливостей. Бо в Будинках Моделей нехтують цим рухом і не впроваджують таких моделей у побут. Лиш тут і там появляється якийсь проект.

Тим більше треба подивляти моделі, запроєктовані молодю майстриною Валентиною Верес. Це дочка Ганни Верес, народної ткалі з Київщини. Народне ткання їй близьке, бо вона виростала біля варстату. Закінчивши Київський технікум легкої промисловості у відділі моделювання жіночого одягу, вона стала працювати в Київському будинку моделей.

У своїх проектах вона бере виключно до уваги тканій орнамент. Добирає взори то вузькі, то широкі, то черговані смуги, то гладкі тка-

нини з узористим рубцем. Чудові комбінації виходять з-під її олівців!

Подаємо два моделі її проекту:

1. Модель „Золота осінь“. Довга сукня з поліестру легко-ржавої краси. У стані обведена поясом із тканий крайки. Передні поли широкої спідниці лямовані тією ж крайкою до низу. Зпереду сукня розпорена до висоти коліна.

2. Модель „Ялинка“. Гладка коротка сукня з зеленого вовняного матеріалу зі стоячим комірцем і довгими рукавами. На це зодягається киптарик із узористої тканини на білому тлі. Широкий взір біжить двома смугами зпереду, а вузькими смужками на спині.

Сукня „Золота осінь“
Fashion „Autumn Days“

Сукня „Ялинка“
Fashion „Christmas Tree“

1 в'язка зеленої цибульки, покраяної

$\frac{1}{2}$ ложечки цукру

$\frac{1}{2}$ ложечки солі

$\frac{1}{4}$ горнятка води

Посудину щільно закрити. Коли звареґа, залляти 1 гор. гарячих вершків і перемішати.

Всі три посудини і картоплі дати до печі рівночасно.

Прошу взяти до уваги, що в цьому стравопісі немає юшок, добре було б подавати соки з сировини або городини. Та крім того до кожного обіду коначно додавати салати з сирої городини.

ПРОСИМО ПОПРАВИТИ

В ч. 8 Нашого Життя за жовтень 1972 р. у приписі на кашку з баклажанів при вичисленні складників замість бляшанка помідорово соку — повинно бути: бляшанка помідорового соку. Просимо справити. За другацького чортика — перепрошуємо.

Замовляйте
АЛЬБОМИ ВЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки

Видання СУА

Серія 3 і 4

Десять таблиць узорів

Ціна 2 дол. за 1 альбом

Замовляти в Централі СУА

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXIX.

DECEMBER, 1972

No. 10

Bohdan Lepkiy

ON CHRISTMAS EVE (Fragment)

Eventide. The glazy day
Midst stony walls dies slowly.
Through entrance hall the breezes play,
The firelight gleams forlornly.

The silent mood, nostalgic, sad,
Transports me through the years.
I fly again to Mom and Dad
On wings of memories.

The snow is soft like silver fluff.
Jack frost is painting flowers.
The children play in yule-tide hay.
The table-setting — flawless.

How many years have passed since then!
Yet I can hear so clearly
The crunching snow, the rustling noise.
And voices ring sincerely.

Now, worlds divide us. Life goes on.
Yet I remember you,
The carolers at Christmas time
With carols old — yet new.

Translated by Tetiana Shevehuk

Hryhorij Savych Skovoroda

This year marks the 250th anniversary since the birth of the Ukrainian philosopher Hryhorij Savych Skovoroda (1722-1794). Although many may have heard his name, very few know anything about his life, works, thoughts and teachings.

He was born in the Poltava region in a cossack village of Chornukhy. His parents, although poor, were still free cossacks. From a small child he exhibited great interest in books and mu-

sic. In 1738 Skovoroda was sent to the Kievan Academy (Kyivska Akademiya) a very important and influential institution of higher learning, not only for Ukraine, but for the whole of Eastern Europe. There, with some interruptions, he studied for 10 years. From 1742-77, because of his musical ability as well as his fine voice, he was chosen to become a member of empress' (Elizabeth's) court choir. In 1750 he traveled to Eu-

rope in the entourage of major-general Vyshnevsky. There he visited Hungary, Austria, Northern Germany, Northern Italy and Poland. On coming back home he tried various positions as lecturer of poetics in Pereyaslav Seminary, private tutor, teacher in Kharkiv Collegium and so on. But he had to leave all of these positions because of disagreements with the authorities. They were against any innovations that Skovoroda tried to introduce. They disliked him for his sharp criticism.

While teaching in the Kharkiv Collegium he met a young student Mykhailo Kovalynskyi. Between them developed a very strong and lasting friendship. We owe Kovalynskyi a great deal because he eventually wrote a biography of Skovoroda and collected many of Skovoroda's writings which circulated in manuscript form for many years and were not published until late in the 19th century.

In 1769 when Skovoroda left his position as teacher in Kharkiv Collegium he stopped looking for a regular type of job. Instead he became a wandering teacher and remained so until his death 25 years later. He walked throughout Ukraine, stopping at villages, towns, the monasteries, gathering around him peasants, cossacks, rich landowners and even noblemen. He conducted discussions with them and taught them to think. He was well known and everyone considered it an honor to welcome him into their homes.

He had practically no earthly belongings (almost like Ghandi). What belonged to him were the clothes he had on him, his walking stick and a flute. He had a bag in which he kept a change of underwear, a white shirt, an extra pair of boots, some books

including the Bible and manuscripts of his writings. When he felt death approaching, he came to a friend's home, showed him where he wanted to be buried, dug a whole there, came into the house, laid down on a bed and died. In his will he asked that the following words be inscribed on his tomb:

"The world was ensnaring me, but did not capture me."

Skovoroda's philosophy was a theoretical interpretation of life. He preached the way he lived, and this kind of philosophy may be more influential than many volumed works.

Skovoroda claimed that all men seek happiness but all are unhappy. Happiness is possible and easily attainable if one seeks it in the right way. People cannot find happiness because of their many conflicting desires. Skovoroda said that one must learn all about oneself — "Know thyself!" and then he will find contentment, truth and acquire happiness.

He explained further in his works that the world consists of two parts — the world we see and the world we do not see. The world we see consists of all the creations, and the world we do not see is God. This unseen world is inside all the creations. Just as nature consists of the seen and unseen, a human being can also be divided into two parts. The body which is seen and the spirit or soul which is unseen. This unseen part of the human being Skovoroda calls the real the true person. When Skovoroda said "Know thyself" he meant to know the real inner being of oneself. If man is only concerned about his outer part then he is like the dancer who worries about the boots and not the feet. Once a person knows himself he will do things according to his nature, inclination, natural ability and will live in accordance with the natural law. This way of life will bring him happiness.

Skovoroda also had very original opinion about the Bible. For him the Bible was a great poetic work which, under its out-

Mrs. Walter Dushnyck, a member of the National Advisory Committee for the Re-election of the President — being greeted by Mrs. Richard Nixon and Mrs. Dwight D. Eisenhower at a White House reception honoring the Committee members. Mrs. Dushnyk is chairman of the Public Relations Committee of UNWLA.

er covers of florid language and symbolism, hid great grains of truth. He felt that if we take the Bible stories literally we will very often misunderstand them. This is because we do not fully understand the symbolism of the Bible. Skovoroda devoted a great part of his life to decyphering the symbolism of the Bible.

He also had a very interesting theory of education. For him the most important thing was to learn about the nature of the child and teach children in harmony with their natural inclinations not against it.

Skovoroda also wrote fables in which he stressed the great values that lie in the inner person and not in his outer riches, titles or expensive clothes.

In his poetry he stressed the great value of personal and social freedom.

Skovoroda was a great worshipper of man no matter on what social scale he might have

been. He spoke out for individualism at a time when human individuality was trampled on and kicked by the czar's boot. At the time when Catherine the Great was giving out orders not to educate the masses, Skovoroda went around the villages and taught the masses to think, to question, to discuss. He tried to instill selfreliance in them.

Skovoroda has been given many names — the wandering philosopher, philosopher of the people, Ukrainian Socrates and many others. All of these can be rightly applied to him, but most of all he was a teacher of the Ukrainian people and from his teachings we can and must learn.

L. W.

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

Headquarters News

We have been analyzing our organization, but have we examined ourselves as members of that organization? Good branch members make good organization members. We might do well to ask ourselves if we have done our part in strengthening our branch by attending meetings regularly, keeping in mind the purpose of the UNWLA, living up to the duties of membership, giving credit where credit is due, promoting a spirit of teamwork, persuading capable persons to take office and by giving our official representatives respect

and cooperation. Much can be written on each of these points, but just thinking of them will serve to stir within each of us the awareness that WE are the UNWLA. A self-analysis plus a serious Branch discussion on the materials written by Mrs. Rozankowsky and Mrs. Hrabovenska would be a major step in revitalizing ourselves, our branch and our organization. It would give us some extra energy with which to end the old year and begin a new one.

Alexandra L. Riznyk
Vice-President

Bloch, Marie Halun. **Bern, Son of Mikula.** Illustrated by Edward Kozak. New York, Atheneum, 1972. Pp. 177. \$5.50.

The story is set in tenth century Kiev. Princess Olha — though old and ailing — is still in power; Prince Sviatoslav, her son, is away from home conquering foreign lands. The hero of the story is a young boy who already has a complicated biography. A born Kiyans, he was captured and raised by the Pechenihs, and then again recaptured by the Kiyans. Even in Pechenih captivity his mother made him aware that he was “Bern, son of Mikula” and that his true place was with the Kiyans. Having returned, however, Bern has difficulty in discovering his true self. Raised in the steppes with the nomads, he finds it difficult to adjust to the settled laborious way of life of the Kiyans. Bern is fascinated by the walled-in city of Kiev, by its stone palaces and churches, and yet he yearns for the free life of the steppes and clings stubbornly to his one prized possession — a Pechenih cap. The resolution of the inner conflict comes when a Pechenih siege of

the city brings about a confrontation of the two cultures and forces the boy to make a final choice.

A psychological development of a young hero's character set against a conflict of two cultures is a frequently recurring theme in the novels of Marie Halun Bloch. A writer with close to twenty children's books to her credit, Mrs Bloch — herself an heir to both the Ukrainian and the American cultural heritage — has developed variants of this theme in **Marya of Clark Avenue, Aunt America and The Two Worlds of Damyan. Bern, Son of Mikula** is the first novel of Mrs. Bloch's set in Ukraine of the past. It is based on a cryptic passage in the old chronicles. The author has done considerable historical research and has succeeded in her attempt to recreate the life styles and the atmosphere of the early medieval period. Mrs. Bloch has done her homework and studied the period thoroughly. Her detailed description of the master tile maker at work — one of the best chapters in the book — shows considerable know-how and makes for fascinating and thought-provoking reading.

With her previous books Marie Halun Bloch has introduced for the first time a Ukrainian theme into the American children's literature. With **Bern** she

BRANCH 32 UNWLA IRVINGTON IN 1972

Monthly meetings are held on the last Tuesday of every month with the exception of July. Executive board meetings are held twice a year and when the need arises with interim meetings. Participation in Regional Council meetings, and their programs.

January — Nomination and election of officers for the coming year. Appointing members to chairmanship positions.

February — Took part in bilingual conference presided by Mrs. Alexandra Riznyk, Vice President of English speaking branches.

March — Participated in petition drive presented to President Nixon on his trip to Russia. Sponsored art lecture presented by Mrs. Oksana Chavez. Provided Pysanky instructions.

April — Held a Spring fashion show with proceeds donated to Ukrainian Studies Chair Fund Harvard University.

May — Donated \$18.75 U. S. Savings Bond scholarship to student of St. John's Ukrainian Catholic School, Newark, N. J.

June — Provided complimentary copies of Newspaper “Svoboda” and magazine “Nowi Dni” to Newark, N. J. Public Library, and St. James Hospital, Newark, N. J. Donated paperback books to Irvington General Hospital, Irvington, N. J.

makes a singlehanded attempt to reclaim in the mind of the American reading public the Kievan Rus for the Ukrainian people. Children's literature has a great role in molding popular views and opinions Marie Halun Bloch has now done her share in giving the Ukrainian image a historical dimension.

НАШИМ МАЛЯТАМ

ТОПСІ

Марія Жижка

Оповідання відзначене на XII Літературному Конкурсі СФУЖО

(Докінчення)

Іван розігрівся на теплій печі. Йому здавалось, що й надворі так тепло, як на печі. Але він ніяк не міг заснути: думав про ті пасажирські вагони, куди людей пу-

ти. Ледве добрели Іван і Топсі до станції. Не було там ані людей, ні потяга. Два залізничники в уніформах то ходили по перону, то заходили в будинок. З маленького

— Швидше йди, бо поїзд від'їде.

— Почекай, почекай! — Зупинив його кондуктор. — З козою не можна!

— Ну, Топсі, тепер далі вже не підемо...

Рис. Л. Пясецька

скають, а козу — ні. Нічого покищо не міг придумати й вирішив, що якось уже воно буде...

Прокинувся пізенько. В хаті пахло свіжим кулішем — бабуся вже сніданок зварила. Іван схопився хутенько, умився, і за хвилину був готовий в дорогу.

— Нині погода гарна, — сказав дядько Олексій. — Вітру нема, тільки снігу гамело. Сідай снідати. Я тебе проведу до станції.

— А як тебе з козою до вагона не пустять, до нас вертайся, — сказав дядько Олексій на прощання. „Але ж і непосидючий“, додав він сам до себе.

Вийшов Іван за село. Йти по заметах було важко, але можливо. Топсі кульгала то на одну, то на другу ніжку, і часто чув Іван її „Ме-е-е“...

Вже почало вечоріти. Мороз міцнішав, а сніг почав підкурюва-

вкінця блишало світло. Іван не знав, що робити. Раптом хтось відчинив двері, мало не збивши з ніг Івана. Високий чоловік тримав на ланцюгу великого пса.

„Ох і собака!“ — Подумав Іван. „Більша за Топсі... А чи не є це той африканський гірський собака, про якого батько розповідав?“ Чоловік підійшов до каси і крикнув:

— Два квитка на Запоріжжя — і побіг до потягу, що вже наближався до перону.

„А ну ж і я так зроблю!“ Подумав Іван. Він підійшов до каси й промовив:

— Два квитка на Запоріжжя! — Таким самим голосом, як той чоловік.

— Чотири сорок, — сказав касир.

Іван простягнув п'ять карбованців.

— Це не коза: це — африканський гірський собака! — Сказав Іван і серйозно глянув у вічі кондукторові.

— Африканський гірський собака? — Насупив брови кондуктор. — Щось він дуже на козу схожий, але всякі собаки бувають... А квиток на нього є? Заходь.

Топсі вже плигнула на сідці — і в вагон. Іван за нею. Потяг свиснув, вагони смикнули, і поїхали... В цій вагоні вельмож не було, їхали люди прості й добрі, що любили домашніх тварин. Топсі ходила по вагону, і кожний її гладив і хвалив. Наніч коза лягла в рогах Івана, тихенько скубла сіно, а він міцно-міцно спав. Не почув він навіть, як поїзд спинився, а прокинувся від вигуків кондуктора:

— Запоріжжя! Запоріжжя! Всі виходьте!

Іван встав, перекинув торбу з сіном через плече:

— Ходім, Топсі!

При виході новий кондуктор знов причепився до Івана:

— Як це можна з козою їхати?

— Це не коза, це африканський собака, — серйозно відповів Іван.

— Гм! — Здивувався кондуктор. — Виглядає, як коза, мекає, як коза, навіть пахне, як коза, а виходить — не коза, а собака!

Іван швидше подоїв козу за станційним будинком, але молоко не випив, а влив у пляшечку й заховав. Тоді подався через Дніпрову греблю. Коза дуже кульгала і скаржилась: „Ме-е-е! Пе-е-е...“ Але йшла...

— Ходім, Топсі, вже тільки 12 кілометрів лишилось, вже близько до дядька Овсія.

Вже вечоріло. Білий дим курив з комина дядькової хати. „Видно, щось варять...“ Подумав Іван. — Ходім, Топсі.

У вікно діти зірку Свят-Вечірню виглядали... Аж хтось у двері стукнув. Вийшов дядько Овсій за поріг — сам собі не вірить: Іван з козою перед ним! Він схопив Івана в обійми, вітав його, цілував. Діти з хати повискакували, кізку за шию обнімають, гладять її, в м'якенький носик цілують.

А на небі Свят-Вечірня зірка зійшла... А до них на Різдво кізонька прийшла...

— Ходімо, Іване, в хату, разом будемо кутю їсти!

Діти завели Топсі в хату, сінца дали того, що під миску з кутею підстелено було. Радісно Свят-Вечір зустрічали! Гуртом „Нова Радість“ співали — „Нова Радість стала, яка не бувала... Пастушки з ягнятком перед Божим дитятком...“ А діти кажуть „А ми з кізонькою на колінця припадаєм, Царя-Бога вихваляєм...“

То ж Іван, на честь Христа новонародженого, сьогодні їх кізку обдарував, ще й молочко в пляшці приніс!

— Ну, Топсі, — сказав Іван, — тепер далі вже не підемо...

Голодному тілу хліб, а спрагненій душі книжку.

Ірина Дибко

ПРИЙДЕ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Йди спатоньки, моя кохана,
Бо вже сонні очки волошкові...
Любо й солодко спи аж до рана,
Прийдуть до тебе сни пречудові.

Я тобі пісню буду співати...
Засни, моя люба, не зволькай,
Бо в цю ніч, як ти будеш спати,
Прийде до тебе Святий Миколай.

Подарунок під подушку покладе
Ти ж бо є українка мала.
Ангел же поцілує тебе,
Тому, що ти — також янголя...

Йди спатоньки, моя кохана,
Люлі-люлі, не зволькай...
Бо цілу нічку, ген аж до рана
Буде ходити Святий Миколай.

Алла Коссовська

ЛІТАЧОК

Ми у парку запускали літачок.
Він гудів своїм мотором, як жучок,
Але вгору не хотів він полетіти,
Як його вже не просили всі ми,
діти.

Та прийшов мій старший брат
Славко,

Літачка постукав молотком,
Щось там пересунув, покрутив,
Літачок зірвався і полетів!

Обдаровуючи своїх дітей з нагоди св. Миколая і Різдва Христового — не забуваймо, що найкращий і найбільш тривалий дарунок — це книжка. Втім дітей дружити з нею. Хто з нею подружить у молодості, той має вірного друга на ціле життя!

ДЛЯ ШКОЛИ Й ДОМУ конечно потрібний СПІВАНИК-ПОСІБНИК **РІДНА ПІСНЯ**

70 пісень із нотами
для дітей дошкільного віку
в тому також співо-гри

Ціна 3 дол.

Замовляти в Централі СУА

НА СВЯТОЧНОМУ БАЗАРІ КОЖНОГО ВІДДІЛУ СУА

повинні бути всі наші видання:

- Книжка перекладів Лесі Українки „Дух Полум'я“ \$5.00
- Книжка Василя Барки „Жовтий князь“ \$3.00
- Книжка Олени Степанів „Напередодні великих подій“ \$1.00
- Книжка З. Терлецької „Українські страви“ \$7.00
- Зшиток Н. Костецької „Печиво“ \$1.50
- Альбом узорів, 10 таблиць, серія 3 ..... \$2.00
- Альбом узорів, 10 таблиць, серія 4 ..... \$2.00
- Альбом історичних стовпів, серія кольорових листівок \$3.00

Для дітей:

- Платівка „Послухайте діти“ з казками і співачами \$5.50
- Книжка Р. Завадовича „Чародійні музики“ \$2.50
- Діма: „Кіт-музика“ \$2.50

Замовляти заздалегідь у Централі СУА

Зміст ХХІХ річника:

ВИШИВКА		ч. ст.			ч. ст.
Для дівчор	3	25	Н. Герець: Волиняночка	7	30
Дрібнички для Базару	7	25	Гра у ведмедика	1	30
Доріжка	4	25	М. Жижка: Червоногрудка	4	29
Завіски	9	25	— Школа на Хуторі Вишневім	7	29
Киптарі і пелерини	5	25	— Топсі	10	29
Настільник	2	25	О. Іваненко: Бурулька	2	30
Свитка	8	25	А. Коссовська: Перший сніг	1	30
Стрій для господині дому	1	23	— Жайворонки	4	30
Сукні з України	6	23	— Літачок	10	30
ВИХОВНИЦТВО			І. Лаврівська: Два приятелі	3	29
В. Андрушків: Чому потрібний дозвіл на ведення Світлички	4	11	Н. Наркевич: Як Тарасик вчився малювати	3	30
Л. Буря: Їх є десять	8	8	К. Перелісна: Горобці	3	30
О. К.: Метода Монтесорі	2	11	— *	7	29
Догляд над дітьми	7	23	— Вігання	5	30
Дошкільні Дні	1	17	— Подарунок	7	29
Дошкільна коломна	6	16	Г. П.: Всесвіт навколо нас	2	29
О. Климишин: Українські Дошкільні Дні	2	11	Л. Полтава: Різдвяні забавки	1	30
— Починаємо четвертий рік	8	11	— Риби	8	30
— Дитяча світличка і рідна хата	10	14	Скоромовки	9	30
Курс працівників дошкільця	6	16	Л. Тауридська: Історія одного ключика	8	29
П. Кізко: Батьки мусять відповідати	6	10	Г. Черінь: Різдвяна мандрівка	1	29
Мушка: Розмова з мамою: Молодеча гостина	1	8	— Молитва укр. дітей	4	30
Літні табори	3	6	— Про хвосты	6	37
Праця над мовою дитини	7	10	— Жовтень	8	30
Наш співаник	6	16	— Листопадовий дощ	9	30
МЗО: Шкільний вік	1	8	Г. Чорнобицька: Мама білка	4	29
— Обов'язковість	3	6	В. Юрченко: Горобчик і кіт	6	37
І. Олексюк: Співраця батьків у Світличці	4	11	ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО		
Н. Чапленко: Послухайте, діти!	2	9	Л. Б.: Кераміка в нашому житті	4	23
ГІГІЕНА, ЗДОРОВ'Я			Господиня: Приготування їжі	6	22
Косметичка: Косметика зрілого віку	5	23	— Столові прибори	9	23
Лікарка: Дитячі хвороби	1	22	Л. Гриців: Змішувач	3	23
МЗО: Очищення довкілля	2	23	— Літні лакомки	6	24
ГОРОДНИЦТВО			— Час на садовину	7	24
А. Баранник: Різдвяний кактус	2	23	Печиво в Бачці	1	24
З нашого городу: Пойнсеції	3	24	Різдво в „далекому світі“	9	24
— Хробачки у вазонках	6	25	Страви з яєць	4	24
— Зимовий захист троянд	6	25	ЖІНОЧА ПРАЦЯ, ЖІНОЧИЙ РУХ		
ГУТІРКИ, ДИСКУСІЇ			Л. Бурачинська: Історія однієї приязні	9	31
Х. Волосянська: Говорить молодь	9	6	— ч. 7, ст. 31, ч. 8, ст. 31	8	8
Воскресення	3	1	Л. Буря: Їх є десять	8	8
Е. Головка: Лист із Вашингтону	10	8	Р. Галібей: Як погодити обов'язки жінки, матері і громадянки?	4	7
Голос Союзняки: До фінансової політики нашої організації	9	12	Рух за визволення	1	1
Думки про Різдво	10	14	Символ повороту	2	1
М. Кейван: Жінка-мистець і подружжя	6	8	Українка — головою Федерації	6	15
М. Мудрак: Вакації в Ромі	5	7	ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ		
Н. Пазуняк: Признання для артистки	1	11	Г. Бродович: Буковинська сорочка	4	8
ДИТЯЧА СТОРІНКА			Інж. А. Вовк: Потрібне назовництво	9	12
І. Дибко: Довгодзьобик	7	30	А. Г. Горбач: Стрій із Шипинців	8	9
— Прийде Св. Миколай	10	30	В. Демус: Ще про „Берізку“	8	5
Л. Дончук: Моя товаришка	5	30	Л. Дончук: Я сподівалася...	1	12
Галя	5	30	— Дружко чи старший боярин?	9	12
			І. Дурбак: До біогр. словника	6	9
			Я. Казанівська: Чи потрібні куховарські назви?	5	24
			М. Когут: Школи українознавства в Бельгії	2	6
			Г. Мазуренко: Новою методою	6	9
			О. Назар: Сукня з укр. тканини		
			В. Славутич: Найкращий розділ у журналі	8	10
			Ю. Слобода: Наша стипендістка	5	11
			Союзняка: Наша участь в імпрезах	2	6
			— Чому „вишивана“ порцеляна?	7	23
			М. Б. Цимбалісти: Чи може бути більш шляхетне діло?	9	10
			О. Федорович: У бібліотечних списках	4	8
			НАРОДНЄ МИСТЕЦТВО, ЕТНОГРАФІЯ, ОБРЯДОВІСТЬ		
			О. Грабович: Музей і зберігання української культури	10	4
			Ю. Колесар: Народна орнаментика Бачки	1	3
			У. Л.: Показ ноші на Пластовій Зустрічі	8	6
			Порадник: Як носити гердани	4	24
			— Яка повинна бути корсетка?	5	24
			І. Рожанковська: За збереження культурної спадщини	8	4
			Н. Чапленко: Свята Великого Посту	3	2
			— Весільне печиво	4	3
			НОВІ КНИЖКИ		
			Е. Андіївська: Герострати	10	12
			М. Вовчок: Маруся	1	8
			В. Волков: Перекусничок	2	6
			Діма: Кіт-музика	3	6
			Х. Довгалюк: Буревій	4	4
			О. Животко-Чернова: Думи мої	8	10
			О. Керч: Такий довгий рік	9	11
			Зоя Когут: Культурні арабески	2	6
			— Контрасти, збірник	6	15
			О. Копац: Мовостиль О. Кобилянської	10	12
			В. Кубійович: „Мені 70“	8	10
			Д-р Юліан Мовчан: Записки лікаря	2	6
			„Освіта“: А вже весна, а вже красна	6	10
			В. Смерека: Христос Воскрес	4	4
			М. Гарнавська: Хвалю ілюзію	7	4
			Хрестоматія з нової укр. літератури	8	10
			С. Фостун: Плем'я непокірних	4	4
			Д. Ярославська: Під чужі зорі	9	10
			ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ		
			А. Коссовська: Зрозумійте і зачекайте	9	4
			Л. Лисак: Лямпа пана Президента	4	5
			О. Мак: Буря	6	5
			М. Перехожа: Сімнадцята весна	7	5
			В. Смерека: Перший Великдень	3	4
			В. Стефаник: Давня мелодія	10	3
			Г. Черінь: Нехай живе Різдвя!	2	31
			— Чекання	5	5
			Д. Ярославська: Прапор	1	5
			ПОЕЗІЯ		
			В. Барка: Різдвяна ніч	10	1
			Х. Велигорська: Спека	6	1

З. Когут: Е. Козакові присвячую	10	7
Р. Кулчинський: Перший Листопад	9	1
О. Лягурицька: Фрагменти ..	5	1
Яр Славутич: Матері	4	1
М. Гарнавська: „Дас евіг вайбліхе“	7	1
В. Ткаченко: *	8	1

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Люся Барвінок-Карабіневич ..	1	14
Олександра Беймук	6	18
Елісавета Бернгард-Антонович ..	9	20
Параскева Білобран	7	12
Стефан'я Борецька	8	24
Марія Васильків	7	12
Дарія Весоловська	6	19
Анна Гачінсон	7	12
Анна Гейко	2	12
Марія Дашо	8	24
Анастасія Дім	2	12
Текля Дорош	10	20
Марія Дроздовська	5	12
Анна Думка-Королевич	5	12
Анна Ковальська	8	24
Марія Когутяк	2	3
Євгенія Конотопська	6	19
Ольга Корчинська	1	14
Марія Кошай	4	12
Теодора Кудера	9	20
Марія Кудла	2	12
Ксеня Кухар	4	12
Стефанія Кушлик	7	12
Марія Ляшкевич	4	12
Анна Морозович	6	18
Анастасія Пагут	7	12
Марія Рибак	10	20
Анна Рогудич	7	12
Я. Сахно-Когут	4	12
Павло Сіділо	3	12
Марія Скочиліс-Бараник	6	19
Емілія Стасюк	9	20
Марія Суліма-Михайлович ..	6	19
Софія Ходан	7	12
Олена Цегельська	2	12
Іванна Цісік	3	12
Олена Чуба	6	18
Марія Чума	10	20
Михайлина Шиманська	9	20
Марія Ярошевич	5	12
Марія Юрочко	2	12

ПОСТАТІ

Арешти культурних діячок в Україні	2	4
Л. Буря: Перед новим концертом	3	9
День народження Марусі Бек Л-р Арета Коваль	3	11
Н. Левицька: Лариса Крупа ..	6	11
У. Любич: Молодий талант 1971 р.	1	9
— Мистецький модельєр	4	9
— Гарна пані, компютор і тістечка	5	9
— Захоплення і знання	7	6
— За кулісами Студії Л. Крушельницької	9	8
Л-р Мая Літепло	7	11
І. Львівська: Вічножіноче на картинах Ека	10	6
Л. Онишкевич: Валентина Ткаченко	8	3
Д-р Н. Пазуняк: Оксана Лягурицька	5	3

Перед ХІ Конгресом УККА ..	7	1
Т. Стельмах: 50 років праці ..	6	13
Є. Чапельська: Ірина Пелех ..	6	11

РЕПОРТАЖІ, СПОГАДИ

М. Дейко: З жіночого табору ..	6	38
М. Зибачинська: З Нью-Делі до Агри	2	7
Л. Крупа: Стежками культури в Римі	7	8
Н. Михалевиц: Моя мати	5	31
ч. 4, ст. 31, ...	5	31
Л. М. З. Онишкевич: У Галини Мазепи	6	7
І. Падох: Остання постанова О. Теліги	3	7

СТАТТІ, ОГЛЯДИ

М. Барагура: Чужинці про нас ..	4	3
Л. Волинець: Українка в американських бібліотеках ..	1	2
Воскресення	3	1
Найкращий приятель	8	1
Не забуваймо часу!	5	1
Нова Радість стала	10	1
О. К.: Що важливе	10	9
Пластові сповнилося 60 літ ..	6	1
Символ повороту	2	1
УМІ напередодні свого 20-ліття ..	6	11
Б. Цимбалістий: Замість відштовхувати — притягати ..	10	10
Шлях материнства	3	1

ГОЛОВНА УПРАВА

Біографічний Словник	2	2
Л. Бурачинська: Відійшла провідниця	2	3
— За новий образ громадянки ..	10	2
Л. Буря: Вітаємо зміну!	5	2
Вісті з Централі — ч. 1, ст. 15, ч. 2, ст. 13, ч. 3, ст. 13, ч. 4, ст. 13, ч. 5, ст. 13, ч. 7, ст. 13, ч. 8, ст. 13, ч. 9, ст. 13 ..	10	13
О. Грабовенська: Наша участь у ХІ Конгресі УККА	9	2
Н. Даниленко: Пожвавлення нашої праці	4	7
У. Л.: Від „Нової Хати“ до „Нашого Життя“	6	2
Лист від Редакції	9	13
Наші стипендістки	1	13
Приятелі Українського Музею Річні Збори Гол. Управи ..	7	14
Д-р Т. Савицька: Державна фінансова допомога	4	2
— Вона також моя дитина ..	8	2
Українки на Конвенції Ген. Федерації	6	13
Українці ЗСА — українському студентові	9	10
У справі Музею СВА в Нью Йорку	6	15
М. Харина: Гостина в американській амбасаді	2	5
— Дві зустрічі жінок	2	14
Шукаємо скарбів	7	2

ОКРУЖНІ РАДИ

З'їзд голов Окр. Рад	1	16
Округа Дітройту:		
Відвідини І. Кашубинської ..	3	14
Мистецька виставка	3	14
Наші градуантки .. ч. 6, ст. 12, ч. 7, ст. 10, ..	9	10
Округний З'їзд	6	30

Округа Клівленду:		
Наші градуантки ч. 5, ст. 11 ..	6	12
Округний З'їзд	6	31

Округа Нової Англії:

Округний З'їзд	6	32
----------------------	---	----

Округа Ньюарку:

Наші градуантки	9	10
Округний З'їзд	6	31
Хроніка Округи	10	15

Округа Нью Йорку:

Вишивані Вечерниці	8	17
Наші градуантки	6	12
Округний З'їзд	5	18

Округа Півн. Нью Йорку:

Напрявні мол. Відділів СВА ..	6	17
Наші градуантки ч. 1, ст. 11, ..	8	10
Округний З'їзд	6	33
Похорон бл. п. Марії Когутяк ..	2	4
Стип. Фонд ім. М. Когутяк ч. 2, ст. 15, ..	3	15

Округа Філадельфії:

Вечір К. Малицької	5	14
Виставка Ген. Федерації ..	4	14
Вшанування А. Горської ..	1	18
Наші градуантки	6	12
Округний З'їзд	5	18

Округа Шикаго:

Наші градуантки ч. 3, ст. 11, ..	6	12
Округний З'їзд	5	17

ВІДДІЛИ

1 Відділ .. ч. 2, ст. 17, ч. 3, ст. 15, ч. 4, ст. 15, ...	7	17
3 Відділ	8	14
4 Відділ	8	15
7 Відділ	4	16
10 Відділ	7	18
12 Відділ	4	16
13 Відділ	1	17
14 Відділ	4	17
16 Відділ .. ч. 1, ст. 32, ч. 3, ст. 17, ч. 4, ст. 15, ...	6	29
17 Відділ .. ч. 3, ст. 17 і 18 ..	5	15
18 Відділ	10	15
20 Відділ .. ч. 5, ст. 14 і 19, ..	7	18
21 Відділ .. ч. 5, ст. 19, ..	9	14
22 Відділ	4	17
23 Відділ .. ч. 2, ст. 16, ч. 3, ст. 14	7	17
24 Відділ .. ч. 2, ст. 16, ..	10	15
26 Відділ .. ч. 3, ст. 14, ч. 4, ст. 15, ч. 5, ст. 15, ...	6	13
27 Відділ	5	20
28 Відділ .. ч. 8, ст. 19, ч. 9, ст. 17	10	16
31 Відділ	1	19
32 Відділ	10	17
35 Відділ	9	14
41 Відділ	7	18
42 Відділ	7	19
43 Відділ	7	19
44 Відділ .. ч. 5, ст. 20, ..	7	19
45 Відділ	10	17
47 Відділ .. ч. 3, ст. 16, ..	4	17
48 Відділ .. ч. 1, ст. 18, ч. 7, ст. 19	8	16
49 Відділ	5	14
51 Відділ .. ч. 4, ст. 18, ..	8	19
54 Відділ	3	18
56 Відділ	2	20

	ч.	ст.
57 Відділ	3	18
59 Відділ	6	29
61 Відділ	10	17
63 Відділ	3	19
61 Відділ .. ч. 1, ст. 13, ст. 19, ч. 2, ст. 17, ч. 3, ст. 15, ..	4	18
65 Відділ	10	17
66 Відділ	8	19
67 Відділ	10	17
69 Відділ	3	20
70 Відділ	10	17
71 Відділ .. ч. 2, ст. 18, ч. 3, ст. 20	8	15
72 Відділ	9	14
73 Відділ	4	19
75 Відділ	2	20
78 Відділ	2	19
79 Відділ	3	20
81 Відділ	6	29
82 Відділ .. ч. 1, ст. 19, ч. 2, ст. 9, ч. 3, ст. 31	9	15
83 Відділ .. ч. 3, ст. 15, ч. 4, ст. 14	9	15
85 Відділ	5	14
86 Відділ	10	17
87 Відділ	3	16
88 Відділ	7	19
89 Відділ .. ч. 1, ст. 13, ч. 2, ст. 18, ч. 4, стор. 14 і 20 ..	8	15
90 Відділ .. ч. 6, ст. 17 і 29, ст. 14	7	20
91 Відділ	6	34
92 Відділ	10	18
93 Відділ	4	20
95 Відділ	4	20
96 Відділ .. ч. 3, ст. 14, ч. 4, ст. 7	8	20
97 Відділ	3	16
98 Відділ .. ч. 1, ст. 18, ч. 4, обг., ч. 5, ст. 14, ч. 6, ст. 17 ..	7	20
99 Відділ	6	34
100 Відділ	10	18
101 Відділ	8	20
104 Відділ	9	16
105 Відділ	8	16
107 Відділ .. ч. 2, ст. 20, ч. 5, обг.	6	30
109 Відділ	9	16
110 Відділ	8	20

МУЗЕЙ І ЗБЕРІГАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

(Локінчення із стор. 5-тої)

ветській виставці в музеї Метрополітен, де можна було бачити такі написи, як „Кієв — Рашія“, або кераміка виробу Павлини Цвілик з „Міністри оф Кульчер Узбек ССР“.

На закінчення хочу звернутися до Пань із закликом, щоб якнайчисленніше прилучилися до нашої акції зорганізування Музею як поважної, акредитованої інституції, яка повинна найтисся в приміщенні Українського Інституту Америки в Нью Йорку. Функцією зголошених пань було б не тільки збирання експонатів, але теж пропагування ідеї Музею в найширших кругах нашої спільноти. Доля української культури у ваших руках і від вас залежить, чи зможе вона перетривати.

ПРИПИСИ

Лакоминки

	ч.	ст.
Бабка з яблук	8	23
Баварський крем	6	24
Веселий тортик	6	24
Крем шоколадовий	6	24
Крем цитриновий	6	24
Садовина, смажена в тісті ...	7	24
Яблука, смажені в сухариках ..	8	23
Яблука або груші, печені у вині	8	23
Яблука в кремі	8	23

М'ясиво

Грудинка теляча	2	24
Холодець	2	24
Шинка начинювана	2	24

Обіди

Обід у печі	10	24
-------------------	----	----

Перекуски

Баклажани, ікра	8	23
Кашка	8	23

Юшки

Різдвяний борщ	9	24
----------------------	---	----

Печиво

Книшики з цибулею	9	24
Коржик оріховий	1	24
Медяник	1	24
Пампушки (бухти)	1	24
Торт Стефанії	1	24

Салати

Зелена салата	5	24
Салата з редьківці	5	24
Салата з редьківцями і огірком	5	24
Із шпінату	5	24

Страви з яєць

Омлет	4	24
-------------	---	----

ENGLISH ARTICLES IN 1972

	No.	p.
Bloch: Bern, Son of Mikula ..	10	28
P. Kilina: The Last Centennial	2	28
V. Stefanyk: The Stone Cross	7	28

EDITORIALS

All Roads Lead to Rome ...	5	26
November 1, 1918	9	26
A. Riznyk: Our Information-Survey	1	26
A. Riznyk: Our Bilingual Branches	6	26
A. Riznyk: Our Heritage Center	7	26
Social Welfare Work	4	26

FEATURES

Conference on Ethnicity and Ethnic Studies	5	28
M. D.: 25th Anniversary of Lithuanian Women's Federation	8	28
A. R.: Preserving Our Heritage	8	26
A. Riznyk: National Council of Women of the United States	9	27
Spring and Lenten Rituals ..	3	26
A. V. Szul: Philadelphia's Ukrainian Musical Nursery School	2	27
WFUWO Press	4	28

POETRY

	No.	p.
I. Drach: A Ballad With A Question Mark	1	26
A. Krymsky: xxx	6	26
B. Lepky: The Cranes	9	26
— On Christmas Eve	10	26
O. Laturynska: Intercession ..	5	26
M. Rilsky: Reciprocal Gifts ..	3	26
M. Tarnawska: Das Ewig Weibliche ..	7	26
V. Tkachenko: The Joy of Life	8	26
O. Teliha: Life	2	26
P. Tichina: The Sorrcwful Mother	4	26

PROFILE

Agatanhel Krymsky:	6	27
Bondan Lepky:	9	26
New President of Philadelphia Federation	7	28
MZG: Olena Teliha	2	26
Sad Anniversary:	3	27
H. S. Skovoroda	10	26
Marta Tarnawska	7	27
Valentyna Tkachenko	8	26
Young Talent of 1971	1	27

RECIPES

Asparagus Salad	4	28
Berry Tart	7	28
Fruit Upside-Down Cake	6	28
Ham in Batter	3	28
Roast Pork with Caraway ..	5	28
Sorrel Soup	5	28
Stewed Fresh Tomatoes	3	28
Sweet Poppy Seed Rolls	1	28

UNWLA ACTIVITY

Annual Board Meeting	7	28
Campaign for OUR LIFE ..	5	27
Conservation Work at UNWLA Museum	6	28
Day Centers	4	28
Executive Board: Our Letter to the President	3	27
Executive Board: Telegrams	5	26
Headquarters News No. 1 p. 27		
No. 2, p. 27, No. 3, p. 27,		
No. 4, p. 27, No. 5, p. 27,		
No. 7, p. 28, No. 8, p. 28		
No. 9, p. 28, No. 10, p. 28		
New Regional Council	1	28
New Editor of OUR LIFE ..	5	28
Organizational Workshops ..	2	28
T. Sawycka: Clubs for the Elderly	2	28
UNWLA Participation at Annual GFWC Convention	7	28
Branch 26, Detroit	7	27
Branch 32	10	28
Branch 60, Cleveland	2	28
No. 4 p. 27, No. 6, p. 28		
Branch 64, New York	3	28
Branch 82, Bronx	4	28
Branch 83, New York	3	28
Branch 96, Detroit	4	28

Купуйте найновіші видання СУА:

Р. Завадовича: ЧАРОДІЙНІ МУЗИКИ

Діми: КІТ-МУЗИКА

Ціна по 2.50 дол. за примірник

Замовляти через Централю СУА

2nd CLASS POSTAGE

PAID AT PHILA. PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

від 1 жовтня до 30 листопада 1972 р.

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

У цьому списку подаємо пожертви на пресовий фонд обов'язковий. Пожертви на Пресовий Фонд Запасовий є проголошені в іншому місці.

Окр. Рада США Нової Англії	25.00
Від. 4 Нью Йорк	10.00
„ 9 Бінгемтон	45.00
„ 16 Мінеаполіс	20.00
„ 20 Філадельфія	50.00
„ 26 Дітройт	20.00
„ 27 Піттсбург	15.00
„ 29 Шикаго	5.00
„ 29 Шикаго, збірка	20.00
„ 41 Філадельфія	10.00
„ 56 Дітройт	30.00
„ 72 Нью Йорк	25.00
„ 79 Бостон	50.00
„ 80 Дітройт	25.00
„ 81 Дітройт, збірка	15.00
„ 82 Бронкс	20.00
„ 83 Нью Йорк	50.00
„ 84 Шикаго	10.00
„ 93 Гартфорд	10.00
„ 99 Вотервліт	50.00
„ 108 Асторія	25.00
Гурток Книголюбів, Шикаго	10.00
Гурток Книголюбів, Філадельфія	15.00
К. і К. Пелешок, Нью Йорк	50.00
М. Вовкодав, Вудсайд	25.00
М. Одежинська, Філадельфія	19.00

По 10 дол.: Ірина Подюк, Сиракузи, Т. і З. Савицькі, Ютіка, Ірина Качанівська і Лукія Гриців, Філадельфія, Марія Гуцал, Шикаго, Іванна Рожанковська, Нью Йорк, Меланія Кокорудз, Овіго, д-р Євгена Єржківська, Сиракузи, Соломія Дроздовська, Ванкувер, Надія Цегельська, Бетлегем, Ніна Панчук, Клівленд.

По 8 дол.: Наталія Кравчук, Ньюарк, Марія Леванісів, Рідзфілд.

По 7 дол.: Ольга Харитончук, Гартфорд.

По 5 дол.: Софія Леськів, Любомира Мокій, Вотервліт, Стефанія Чайковська, Галівуд, Валентина Юрченко, Бруклін, Наталія Яремчишин, Лайма, Тетяна Юзвьяк, Арчболд, Ольга Колодій, Ньюберри.

По 4 дол.: Ангелина Безушко, Анастасія Жилава, Філадельфія, Марія Чучман, Торонто, Ольга Макар, Дітройт, Дарія Самотулка, Принстон, Мінодора Полатайко, Піттсбург.

По 3 дол.: Лідія Колодчин, Воррен, Ірина Кравців, Іванна Петик і Володимира Брикович — усі з Філадельфії, Тамара Олесіюк, Санта Анна.

По 2.50 дол.: Анна Маланюк, Іслінгтон.

По 2 дол.: Лідія Захарків, Ірина Лебідь, Монреал, Л. Погорецька, Ріджвуд, Анжа Крамар, Ветерфілд, Ольга Лукашук, Седл Рівер, О. Ізьо, Едмондтон, Параскева Василина, Дітройт, Марія Штайнберг, Парма, Надія Кравчук, Джерзі Ситі, Дарія Колатало, Ферлава, Надія Касіянчук, Трой, І. О. Сироїд, Еспаноло, Софія Когут, Пам Біч.

По 1 дол.: Анастасія Хариш, Давнер Гров, Олександра Різник, Лонг Айленд Ситі, Лідія Лемішка, Балтимор.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 16 Мінеаполіс	30.00
„ 43 Філадельфія	90.00
„ 47 Рочестер	44.00
„ 64 Нью Йорк	135.00
„ 73 Бріджпорт	25.00
„ 82 Бронкс	10.00
„ 83 Нью Йорк	75.00
„ 84 Шикаго	10.00
„ 98 Філадельфія	15.00
„ 100 Картерет	15.00
Оксана Кравченко, Вилкс Берри	20.00

МУЗЕЙ США:

Від. 16 Мінеаполіс	25.00
„ 26 Дітройт	25.00
„ 27 Піттсбург	5.00
„ 28 Ньюарк	50.00
„ 40 Аллентаун	5.00
„ 41 Філадельфія	10.00
„ 45 Елізабет	25.00
„ 49 Бофало	25.00
„ 69 Лорейн	100.00
„ 72 Нью Йорк	50.00
„ 73 Бріджпорт	25.00
„ 79 Бостон	25.00
„ 83 Нью Йорк	100.00
„ 90 Філадельфія	50.00
„ 93 Гартфорд	50.00
„ 99 Вотервліт	15.00
Д-р Неля Гайворонська	25.00
Ніна Панчук, лівленд	20.00

„ФОНД 500“

Від. 73 Бріджпорт	25.00
Євгенія Пирська, Філадельфія	4.00

3 подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy

Foreword by Clarence A. Manning

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТА

подаруйте

ДОЦІ або СИНОВІ

„Дух Полум'я“

Лесі Українки

англійською мовою

у перекладі Персіфаля Канди

з передмовою К. Маннінга

Ціна \$5.00

Замовляти в Централі США

ВІДНОВІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Вже вийшла з друку книжка

ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

Давні приписи з Галичини.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів
разом із пересилкою.

Замовляти в Централі США